

**ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ**

**ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ & ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΑΣΥΛΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΟΥΔΑΝ**

UNHCR
Κέντρο Τεκμηρίωσης και Έρευνας
Γενεύη, Φεβρουάριος 1997

Το παρόν πληροφοριακό υλικό ετοιμάσθηκε από τη Διεύθυνση Πληροφοριών των Χωρών Καταγωγής του Κέντρου Τεκμηρίωσης & Έρευνας σε συνεργασία με τη Στατιστική Υπηρεσία της Υπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες & βασίζεται σε ευρέως γνωστές πληροφορίες, αναλύσεις και σχόλια. Παρατίθενται όλες οι πηγές. Η παρούσα έκθεση δεν είναι και δεν σκοπεύει να είναι εξαντλητική όσον αφορά τις συνθήκες διαβίωσης στη χώρα, ούτε αποφασιστική για τους ισχυρισμούς ασύλου των αιτούντων την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα.

Τίτλος Αγγλικής Έκδοσης

*1^η Ελληνική Έκδοση
Copyright*

Background Paper on Refugees and Asylum Seekers
from the Sudan, Geneva, February 1997

Αθήνα, Οκτώβριος 1997

Ύπατη Αρμοστεία Η.Ε. για τους Πρόσφυγες

Αγγελοπούλου 23, 115 25 Αθήνα

τηλ. 67 26 462/3, φαξ. 67 26 417

Το Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας Η.Ε. για τους Πρόσφυγες στην Αθήνα εκφράζει τις ευχαριστίες του στον Ευρωπαϊκό Εκπαιδευτικό Όμιλο και στις σπουδάστριες *Σοφία Νικητοπούλου, Εριέττα Γερωνυμάκη, Βασιλική Σαμλόγλου, Κυριακή Κόντη και Ειρήνη Κάτσικα* για την συμβολή του στην ελληνική απόδοση του κειμένου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. **Σουδανοί Αιτούντες Άσυλο & Πρόσφυγες στην Ευρώπη και στην Βόρειο Αμερική : Βασικές Τάσεις**
 - 1.1 Συνολικός Αριθμός Αιτήσεων Ασύλου
 - 1.2 Συνολικός Αριθμός των Αναγνώρισεων του Καθεστώτος της Σύμβασης
 - 1.3 Συνολικός αριθμός αναγνώρισεων που δεν εμπίπτουν στην Σύμβαση
 - 1.4 Αιτήματα ασύλου Σουδανών Πολιτών
 - 1.5 Αναγνώριση Καθεστώτος της Σύμβασης στους Σουδανούς Αιτούντες Άσυλο
 - 1.6 Άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους
 - 1.7 Ποσοστά Αναγνώρισης του Καθεστώτος της Σύμβασης
 - 1.8 Βασικά Συμπεράσματα
2. **Χώρα - Ειδικό & Ιστορικό Υπόβαθρο**
 - 2.1 Η μετα-αποικιακή ιστορία, η Συμφωνία της Αντίς Αμπέμπα και ο Πόλεμος στο Νότο
 - 2.2 Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο
 - 2.3 Η Σύρραξη στο Νότο και ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν
3. **Πρόσφατες Εξελίξεις**
4. **Διεθνής & Εθνική Νομοθεσία**
5. **Η κατάσταση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου**
 - 5.1 Μειονότητες - Διακρίσεις Φυλετικών Ομάδων
 - 5.2 Θρησκευτικές Διώξεις
 - 5.3 Η Ελευθερία του Τύπου
 - 5.4 Γυναίκες & Παιδιά

Βιβλιογραφία

Παραρτήματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΚΕΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ 1	Αιτήσεις Ασύλου ανεξαρτήτως ιθαγένειας
ΠΙΝΑΚΑΣ 2	Ποσοστά χορήγησης ασύλου επί του συνόλου των αιτημάτων και των αποφάσεων ασύλου ανεξαρτήτως ιθαγένειας
ΠΙΝΑΚΑΣ 3	Συνολικός αριθμός αιτήσεων και αποφάσεις ασύλου για τους Σουδανούς Αιτούντες Άσυλο
ΠΙΝΑΚΑΣ 4	Ποσοστά των χωρών που χορηγούν άσυλο επί του συνόλου των αιτήσεων και αποφάσεων ασύλου των Σουδανών Πολιτών
ΠΙΝΑΚΑΣ 5	Καταμερισμός των χωρών υποδοχής με βάση το σύνολο των αιτήσεων και των αποφάσεων ασύλου των Σουδανών Πολιτών
ΠΙΝΑΚΑΣ 6^A	Ποσοστά αναγνώρισεων του Καθεστώτος της Σύμβασης του 1951 ανεξαρτήτως ιθαγένειας
ΠΙΝΑΚΑΣ 6^B	Ποσοστά αναγνώρισεων του Καθεστώτος της Σύμβασης του 1951 στους Σουδανούς Αιτούντες Άσυλο

1. Σουδανοί Αιτούντες Άσυλο & Πρόσφυγες στην Ευρώπη και στην Βόρειο Αμερική : Βασικές Τάσεις

Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει μια γενική στατιστική έρευνα για τους πρόσφυγες και τους αιτούντες άσυλο στην Ευρώπη¹ και στην Βόρειο Αμερική για τους Σουδανούς. Βασίζεται στα επίσημα στατιστικά στοιχεία των Κυβερνήσεων που γνωστοποιήθηκαν στην Ύπατη Αρμοστεία Η.Ε. για τους Πρόσφυγες.

Οι παρατηρήσεις που ακολουθούν λαμβάνονται υπόψη συγκρινόμενες με τις μεμονωμένες στατιστικές ασύλου των διαφόρων Κρατών. Κατ' αρχήν, λόγω της έλλειψης κοινών δεδομένων για την συλλογή κοινών στατιστικών, το περιθώριο λεπτομερειακής σύγκρισης είναι περιορισμένο. Για παράδειγμα, τα στοιχεία μπορεί να αναφέρονται σε μεμονωμένα άτομα ή στους κύριους αιτούντες άσυλο («περιπτώσεις»), στους αιτούντες άσυλο ή στους δικαιούχους υποβολής αιτημάτων ασύλου. Οι προερχόμενοι από την τέως Γιουγκοσλαβία απολαμβάνουν του καθεστώτος της προσωρινής προστασίας, και προστατεύονται ως ομάδα. Οι περιπτώσεις των προσφύγων που απολαμβάνουν ανθρωπιστικό καθεστώς περιλαμβάνονται στα στατιστικά εφόσον προβλέπεται η υποβολή μεμονωμένων αιτημάτων ασύλου. Η δυσκολία συγκριτικής μελέτης των στατιστικών στοιχείων παρατηρείται ακόμα και στις χώρες επειδή οι μέθοδοι υπολογισμού και συλλογής τους αλλάζουν.

Αν και τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν στις αιτήσεις και στον καθορισμό του καθεστώτος του πρόσφυγα εκφράζουν συγκεκριμένες μεταναστευτικές τάσεις επισημαίνεται ότι δεν συμπίπτουν με αυτά των διεθνών μεταναστευτικών οργανισμών. Ενώ τα αιτήματα ασύλου που υποβάλλονται στα σύνορα παρουσιάζουν την μετακίνηση ανθρώπων, άλλα υποβάλλονται από άτομα που ήδη διαμένουν στην χώρα ασύλου. Όμοια, τα άτομα στα οποία δεν χορηγείται άσυλο δεν εγκαταλείπουν απαραίτητα τη χώρα ασύλου.

Τα στατιστικά στοιχεία που παρουσιάζονται αναφέρονται στα αιτήματα ασύλου και στον καθορισμό του καθεστώτος του πρόσφυγα στις χώρες υποδοχής και γενικά δεν περιλαμβάνουν τους πρόσφυγες που έχουν υπαχθεί στην διαδικασία μετεγκατάστασης. Στους πίνακες που παρατίθενται τα «αιτήματα» αφορούν τον αριθμό όσων έχουν υποβληθεί στην χώρα ασύλου. Το «Καθεστώς της Σύμβασης» αφορά τα πρόσωπα στα οποία το Κράτος ασύλου έχει αναγνωρίζει το καθεστώς του πρόσφυγα κατά τα οριζόμενα στην Σύμβαση του 1951. Οι «αρνητικές» αποφάσεις αναφέρονται στις «περιπτώσεις» απόρριψης των αιτημάτων ασύλου και το «ανθρωπιστικό καθεστώς» αναφέρεται στις περιπτώσεις που επιτράπη η παραμονή στην χώρα ασύλου για ανθρωπιστικούς λόγους.

Γενικά, τα στατιστικά στοιχεία αφορούν τις αποφάσεις που λαμβάνονται επί των αιτημάτων ασύλου σε πρώτο βαθμό. Τα ποσοστά αναγνώρισης του Καθεστώτος της Σύμβασης (βλ. Πίνακες 6^α και 6^β) έχουν υπολογιστεί με την διαίρεση του αριθμού των αναγνωρίσεων του καθεστώτος της Σύμβασης με τον αριθμό των αρνητικών αποφάσεων. Τα στοιχεία αυτά διευκολύνουν στην συγκριτική παρουσίαση της κατάστασης των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων στις χώρες ασύλου. Υπογραμμίζεται όμως ότι το τελικό αποτέλεσμα της στατιστικής διεργασίας μπορεί να διαφέρει από αυτό των Κυβερνητικών πηγών.

Επισημαίνεται ότι στους πίνακες το μηδέν υποδηλώνει αξία μηδενική ή άγνωστη ή ακόμα ότι δεν είναι διαθέσιμη η σχετική πληροφορία. Ορισμένα πρόσφατα στοιχεία μεταξύ των οποίων και αυτά των Ηνωμένων Εθνών και του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είναι οριστικά και επιβάλλεται η επιβεβαίωσή τους.

¹ Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελβετία, Ελλάδα, Ηνωμένο Βασίλειο, Ισπανία, Ιταλία, Νορβηγία, Ολλανδία, Πορτογαλία, Σουηδία και Φιλανδία.

1.1 Συνολικός Αριθμός Αιτήσεων Ασύλου (Πίνακες 1 & 2)

Το 1995 οι αιτούντες άσυλο στην Ευρώπη ήσαν περίπου 320.000, αριθμός που ισοδυναμεί με αυτόν του 1994 (319.000). Οι χώρες άσυλου με το μεγαλύτερο ποσοστό υποδοχής έχουν ως εξής :

Κύριες χώρες Υποδοχής σε %	1993	1994	1995
Γερμανία	59	40	52
Ηνωμένο Βασίλειο (περιπτώσεις)	4	10	14
Ολλανδία	7	17	9
Σύνολο	70	67	75

Πηγή : Πίνακες 1 & 2

Η Γερμανία, στην οποία αντιστοιχούν τα μισά αιτήματα που υποβλήθηκαν στην Ευρώπη κατά το 1995, παραμένει η κύρια χώρα υποδοχής. Στο Ηνωμένο Βασίλειο παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτημάτων ασύλου από 4% το 1993 σε 14% το 1995 (περιπτώσεις). Και στις τρεις κύριες χώρες υποδοχής, στην Γερμανία, στην Ολλανδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο υποβλήθηκαν αιτήματα ασύλου που αντιπροσωπεύουν το 75% του συνόλου των αιτημάτων που υποβλήθηκαν στην Ευρώπη το 1995.

Το 1995, τις τρεις κύριες χώρες υποδοχής ακολουθούν η Γαλλία με 6% του συνολικού ευρωπαϊκού αριθμού των αιτημάτων, η Ελβετία με 5%, το Βέλγιο με 4%, η Σουηδία με 3%, η Αυστρία, η Δανία και η Ισπανία με 2% η καθεμία και η Ιταλία με 1%. Στη Φιλανδία, στην Ελλάδα, στη Νορβηγία και στην Πορτογαλία αντιστοιχεί ποσοστό μικρότερο του 0,5% των αιτημάτων που υποβλήθηκαν κατά το 1995.

Στην Βόρειο Αμερική, στις ΗΠΑ υποβλήθηκαν αιτήματα που αντιπροσωπεύουν το 80% του συνολικού αριθμού των αιτημάτων της περιόδου 1990-1995. Το ποσοστό αυτό αυξήθηκε περισσότερο μεταξύ 85% και 90% την περίοδο 1993 - 1995.

1.2 Συνολικός Αριθμός των Αναγνωρίσεων του Καθεστώτος της Σύμβασης

Το 1995 στην Ευρώπη αναγνωρίστηκε το καθεστώς της Σύμβασης σε 48.000 άτομα περίπου, αριθμό αυξημένο από αυτόν του 1994 (47.000). Οι αναγνωρίσεις του καθεστώτος της Σύμβασης στην Γερμανία αντιπροσωπεύουν το 50% (23.500 άτομα), στην Ολλανδία το 17% (8.000), στην Δανία το 10% (4.800), στην Γαλλία το 9% (4.500), στην Ελβετία το 6% (2.600), στο Βέλγιο το 3% (1.300), στο Ηνωμένο Βασίλειο το 3% (περιπτώσεις) και στην Αυστρία το 2% (1000 (βλ. Πίνακα 2). Αν και στον Καναδά υποβλήθηκαν αιτήματα ασύλου που αντιπροσωπεύουν το 20% των υποβληθέντων στην Βόρειο Αμερική την περίοδο 1990-1995 αναγνώρισε το καθεστώς της Σύμβασης στο 70% των αιτούντων άσυλο.

1.3 Συνολικός Αριθμός Αναγνωρίσεων που δεν εμπίπτουν στην Σύμβαση του 1951

Κατά το 1995 επετράπη σε 38.000 άτομα περίπου να παραμείνουν στην Ευρώπη για ανθρωπιστικούς λόγους. Στην Δανία αντιπροσωπεύουν το 38%, στην Ολλανδία το 28%, στο Ηνωμένο Βασίλειο το 12%, στην Γερμανία το 10% και στη Σουηδία το 9% (Πίνακας 1 & 2).

1.4 Αιτήματα Ασύλου που υποβλήθηκαν από Σουδανούς Πολίτες (Πίνακες 3 & 4)

Την περίοδο 1994-1995 περίπου 10.000 Σουδανοί πολίτες υπέβαλαν αιτήματα ασύλου στην Ευρώπη. Η κατανομή ανά χώρα έχει ως εξής:

Κύριες χώρες Υποδοχής σε %	1993	1994	1995
Γερμανία	41	37	43
Ηνωμένο Βασίλειο (περιπτώσεις)	20	22	13
Ολλανδία	11	18	22
Σύνολο	72	77	78

Το 1995 υπεβλήθησαν τα περισσότερα αιτήματα ασύλου από Σουδανούς, δηλαδή περίπου 2.700, το 78% στη Γερμανία, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ολλανδία. Στη Βόρειο Αμερική ο αριθμός των αιτημάτων ασύλου Σουδανών παρέμεινε σταθερός και κυμαίνεται από το 1991 στα 600 ετησίως, τα περισσότερα από αυτά υποβλήθηκαν στον Καναδά.

1.5 Αναγνώριση Καθεστώτος της Σύμβασης στους Σουδανούς Αιτούντες Άσυλο

Την περίοδο 1990-1995 αναγνωρίστηκε στην Ευρώπη το καθεστώς της Σύμβασης σε περίπου 1500 Σουδανούς πολίτες. Σε 750 Σουδανούς είχε ήδη αναγνωριστεί το καθεστώς της Σύμβασης από το Ηνωμένο Βασίλειο το 1993. Ο Καναδάς αναγνώρισε το καθεστώς της Σύμβασης σε άλλους 1500 και οι ΗΠΑ σε 650.

Το 1995 η Γερμανία ακολουθούμενη από την Ολλανδία (16%) αναγνώρισε το καθεστώς της Σύμβασης στο 63% του συνολικού αριθμού των Σουδανών αιτούντων άσυλο στην Ευρώπη.

1.6 Άδεια Παραμονής για Ανθρωπιστικούς Λόγους

Ο αριθμός των Σουδανών στους οποίους επετράπη η παραμονή για ανθρωπιστικούς λόγους στην Ευρώπη την περίοδο 1990-1995 ισοδυναμεί με αυτόν των αναγνωρίσεων του καθεστώτος της Σύμβασης (1500). Το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνώρισε ανθρωπιστικό καθεστώς στο 55% αυτών των Σουδανών αιτούντων άσυλο και η Ολλανδία στο 22%.

Στη Δανία, στη Φιλανδία, στη Νορβηγία και στη Σουηδία (χώρες που χορηγούν το ανθρωπιστικό καθεστώς) η αναγνώριση του ανθρωπιστικού καθεστώτος στους Σουδανούς αιτούντες άσυλο αποτελεί πάγια πολιτική. Η μόνη εξαίρεση είναι το Ηνωμένο Βασίλειο όπου ο αριθμός των Σουδανών που αναγνωρίστηκαν πρόσφυγες της Σύμβασης (950 περιπτώσεις) την περίοδο 1990-1995 υπερβαίνει το αριθμό των περιπτώσεων όπου για εξαιρετικούς λόγους επετράπη η παραμονή στην χώρα (830).

Το 1995 η Γερμανία και η Ολλανδία αναγνώρισαν το ανθρωπιστικό καθεστώς σε Σουδανούς αιτούντες άσυλο σε ποσοστό 84%.

1.7 Ποσοστά αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης

Την περίοδο 1990-1995 τα ποσοστά αναγνώρισης του Καθεστώτος της Σύμβασης για το σύνολο των υποβληθέντων αιτημάτων ασύλου ήταν συγκριτικά ψηλά στο Βέλγιο (31%), στη Γαλλία (20%) και στην Ολλανδία (20%) : οι τρεις αυτές χώρες με τα προαναφερόμενα ποσοστά αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το ήμισυ των αναγνωρίσεων σε Ευρωπαϊκό επίπεδο. Αντίθετα σχετικά μικρά ήταν τα ποσοστά αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης στη Φιλανδία (2%), στην Ελλάδα (5%), στην Νορβηγία (2%), και στην Πορτογαλία (4%). Στον Καναδά το συνολικό ποσοστό της αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης αντιπροσώπευε το 65% και στις ΗΠΑ το 27% (Βλ. Πίνακα 6^α).

Την ίδια περίοδο το ποσοστό αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης στους Σουδανούς πολίτες αιτούντες άσυλο στην Ευρώπη ανέρχεται στο 25%, σημαντικά αυξημένο σε σχέση με το συνολικό ποσοστό αναγνωρίσεων, αν και αυτό μειώθηκε στο 11% το 1995.

Στις ΗΠΑ και στον Καναδά αναγνωρίστηκε το καθεστώς της Σύμβασης στο 95% των Σουδανών αιτούντων άσυλο.

1.8 Βασικά Συμπεράσματα

- Το διάστημα 1990-1995 υπεβλήθησαν 3,7 εκατ. Αιτήματα ασύλου : στην Ευρώπη το 75% και στην Βόρεια Αμερική το 25%. Οι κύριες χώρες υποδοχής ήταν η Γερμανία με 1,5 εκατ. Αιτήματα και οι ΗΠΑ με 674.000.
- Το ίδιο διάστημα αναγνωρίστηκε το καθεστώς της Σύμβασης σε περίπου 363.000 αιτούντες άσυλο : 241.000 στην Ευρώπη (66%) και 123.000 στην Βόρεια Αμερική. Οι χώρες με τον ψηλότερο αριθμό αναγνωρίσεων του καθεστώτος του πρόσφυγα ήταν η Γερμανία με 93.000, ο Καναδάς με 87.000 και η Γαλλία με 60.000.
- Την ίδια περίοδο το 11% του συνολικού αριθμού των Ευρωπαϊκών αποφάσεων αφορά στην αναγνώριση του καθεστώτος της Σύμβασης. Στην Βόρεια Αμερική το αντίστοιχο ποσοστό ανέρχεται στο 46%. Οι χώρες με τα ψηλότερα ποσοστά αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης ήταν ο Καναδάς (65%), το Βέλγιο (31%) και οι ΗΠΑ (27%).
- Από το 1990 έως το 1995 επετράπη η παραμονή στην Ευρώπη για ανθρωπιστικούς λόγους σε 224.000 άτομα, αριθμός που ισοδυναμεί με αυτόν των προσφύγων της Σύμβασης (στην Βόρεια Αμερική δεν προβλέπεται η αναγνώριση του ανθρωπιστικού καθεστώτος). Η Σουηδία χορήγησε ανθρωπιστικό καθεστώς στο ήμισυ των υποβληθέντων αιτημάτων ασύλου (48%).
- Κατά το 1995 στην Ευρώπη υπεβλήθησαν 320.000 αιτήματα ασύλου, αριθμός που ισοδυναμεί με αυτόν του 1994. Στην Βόρεια Αμερική υπεβλήθησαν 175.000 αιτήματα ασύλου το 1995 και περισσότερα από 170.000 το 1994.
- Το 1995 η αναγνώριση του καθεστώτος της Σύμβασης κυμάνθηκε στα ίδια επίπεδα με αυτά το 1994 : στην Ευρώπη αναγνωρίστηκε το καθεστώς της Σύμβασης σε 48.000 άτομα και στην Βόρεια Αμερική σε 22.000.
- Το 1995 στην Ευρώπη αναγνωρίστηκε το ανθρωπιστικό καθεστώς σε 38.000 άτομα. Πρόκειται για μείωση σε σχέση με το 1994, όπου το καθεστώς είχε αναγνωριστεί σε 56.000.
- Από το 1990 έως το 1995 στην Ευρώπη υπεβλήθησαν από Σουδανούς 10.000 αιτήματα ασύλου, ενώ στην Βόρεια Αμερική 3.000. Ενώ ο αριθμός των αιτούντων άσυλο ανήλθε στα ψηλότερα επίπεδα στην Ευρώπη το 1995 (2700) στην Βόρεια Αμερική οι αριθμοί κυμαίνονται στα ίδια επίπεδα, παρουσιάζοντας σταθερότητα τα τελευταία πέντε χρόνια (500-600 αιτήματα ασύλου). Στην Ευρώπη οι κύριες χώρες υποδοχής Σουδανών αιτούντων άσυλο είναι : η Γερμανία (39%) και το Ηνωμένο Βασίλειο (31%). Το 1995 δεύτερη κατά σειρά χώρα υποδοχής στην Ευρώπη είναι η Ολλανδία (22%) και έπεται η Γερμανία (43%).
- Την ίδια περίοδο τα ποσοστά αναγνώρισης του καθεστώτος της Σύμβασης ήταν ιδιαίτερα υψηλά για τους Σουδανούς αιτούντες άσυλο σε σύγκριση με τους πολίτες αιτούντες άσυλο άλλων χωρών. Άρα το ποσοστό αναγνώρισης στην Ευρώπη για τους Σουδανούς ήταν περίπου 25% (το 1995 το ποσοστό αυτό μειώθηκε στο 11%) ενώ στη Βόρεια Αμερική ανερχόταν στο 90% (95% το 1995).
- Στις χώρες που η νομοθεσία τους προβλέπει την χορήγηση ανθρωπιστικού καθεστώτος, όπως στην Ολλανδία, στην Νορβηγία και στην Σουηδία προτιμήθηκε σχεδόν καθ' ολοκληρία η αναγνώριση αυτού του καθεστώτος από το καθεστώς της Σύμβασης, με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο που αναγνώρισε στην πλειοψηφία των Σουδανών αιτούντων άσυλο το καθεστώς του πρόσφυγα.

2. ΧΩΡΑ - ΕΙΔΙΚΟ & ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

Το Σουδάν, η μεγαλύτερη σε έκταση χώρα της Αφρικής είναι διεθνώς μια από τις πλέον ιδιόμορφες χώρες του κόσμου. Διαμένουν σ' αυτό 56 εθνικές ομάδες και 597 υπο-ομάδες. Όμως ο βασικός διαχωρισμός της χώρας αφορά τον Βορρά και το Νότο. Η συμβατική κατηγοριοποίηση του

Σουδάν σε σχέση με τον αφρο-αραβικό πολιτισμό του Βορρά και τον αφρικανικό πολιτισμό του Νότου αντανακλά εν μέρει την ιδιαίτερη γεωγραφική θέση της χώρας μεταξύ του αραβικού και του αφρικανικού κόσμου. Είναι επίσης αποτέλεσμα μιας ιστορικής διαδικασίας όπου ο αραβικός πολιτισμός και η ισλαμική θρησκεία εισχώρησε στις κοινωνίες των ιθαγενών του βορείου τμήματος της χώρας.

Η λέξη «άραβας» χρησιμοποιείται από τους ανθρωπολόγους για να περιγράψει το γενικό πλαίσιο του Σουδάν από ιστορικής άποψης μόνο και αναφέρεται σε εκείνους που «μετανάστευσαν από την Αραβία στο Σουδάν και στους απογόνους τους καθώς και στους ιθαγενείς που απορροφήθηκαν από τις αραβικές φυλές και υιοθέτησαν στοιχεία του πολιτισμού τους (Hamilton, J., 1935,81). Μερικοί συγγραφείς υποστηρίζουν ότι αυτά τα δημογραφικά χαρακτηριστικά εξασφαλίζουν μια ιδιαιτερότητα στο Σουδάν, με αποτέλεσμα την δημιουργία μιας ξεχωριστής σουδανικής ταυτότητας. «Ακριβώς όπως ο νότος αποτελείται από κράμα διαφόρων πολιτισμών, έτσι και ο βορράς είναι προϊόν φυλετικής και πολιτιστικής ενοποίησης των ιθαγενών σουδανικών φυλών. Παρά το γεγονός ότι διάφοροι οικονομικοί, κοινωνικοί και πολιτικοί παράγοντες προκάλεσαν την υπερεκτίμηση του Αραβικού συμβόλου, το αποτέλεσμα αυτού του κράματος μπορεί δικαιολογημένα να χαρακτηριστεί σουδανικό» (Premdas R., et al., 1990, 129). Άλλοι συγγραφείς διαφωνούν με την άποψη αυτή.

Πράγματι, μια από τις συνέπειες αυτού του συνδυασμού των παραγόντων είναι ότι «οι δια - εθνικιστικές σχέσεις [στο Σουδάν] είναι επηρεασμένες από την ιστορική διαμάχη των Αράβων με τους λαούς της Αφρικής. Το νότιο Σουδάν αποτελούσε τον τόπο καταγωγής των σκλάβων και οι αναμνήσεις των Αράβων ιθαγενών και οι επιθέσεις των σκλάβων παραμένουν έντονες στο νότο. Το Ισλάμ, με τις ισχυρές εξομοιωτικές τάσεις του αποτελεί μια διαρκή απειλή για την εύθραυστη κοινωνική δομή των μαύρων φυλών (The Encyclopaedia of the Third World, 1992, 3:1800). Αυτή η διαδικασία συνάντησε σθεναρή αντίσταση στο Νότο. Με την πάροδο του χρόνου εξελίχτηκε σε συναίσθημα που συνέβαλε στην δημιουργία μιας ξεχωριστής οντότητας στο νότιο τμήμα της χώρας, «αποτέλεσμα και της αποικιακής πολιτικής και των διαφορών Βορρά - Νότου, κάποιες από τις οποίες είναι φυσιολογικές και άλλες τεχνητές. Η ιστορία, η οικονομική ανισότητα Βορρά - Νότου, λάθη, αδέξιοι χειρισμοί πολιτικών χωρίς εμπειρία, και οι δραστηριότητες των ιεραποστολικών αποστολών και κοινοτήτων δημιούργησαν μεταξύ άλλων το πρόβλημα» (Beshir, M., 1968, 101). Η φιλοδοξία για με αραβο - ισλαμική πολιτισμική ταυτότητα των Σουδανών του Βορρά συσχετίζεται με μια « άμεση θεσμοθετημένη διάκριση σε βάρος των μη αραβικών πληθυσμών. Η αντίληψη των Βορείων για κοινωνική καταξίωση στο όνομα της διάκρισης των «γνήσιων» Αράβων της Αιγύπτου και του Περσικού Κόλπου ενδυναμώνεται από την περιφρόνηση των εθνικών ομάδων ακόμα και όσων βρίσκονται πέρα από το νότο και τη δύση» (Verney P., 1995). Όλοι αυτοί οι παράγοντες συνέβαλαν στην δημιουργία μιας κοινής ταυτότητας των Νοτίων που διακρίνεται από αυτή των Βορείων.

Η αποικιακή περίοδος της ιστορίας του Σουδάν (1898-1955) χαρακτηρίζεται από «μετριοπάθεια και πολιτικό συντηρητισμό». Έτσι, ο σουδανικός πολιτισμός επηρεάστηκε μόνον επιφανειακά από τον αποικισμό και η οικονομική μεταβολή δεν συνοδεύτηκε από μαζική κοινωνική αναδιάρθρωση όπως σε άλλες περιοχές της ηπείρου. Ο βρετανικός αποικισμός θεωρήθηκε αρκετά μετριοπαθής, σεβάστηκε το Ισλάμ (και τις ιδιαιτερότητες των πολιτισμών του Νότου)... Η πολιτική των Βρετανών στο Νότο στόχευε να εξασφαλίσει προστασία από τους γείτονες το Βορρά» (Prunier G., Ιανουάριος 1996).

Ακόμα και πριν από τη βρετανική διακυβέρνηση, στην δεκαετία του 1840, με την έναρξη του «ανοίγματος» του Νότου οι κάτοικοι συνειδητοποίησαν την κοινή τους μοίρα με τους Τουρκο- Αιγύπτιους που εισέβαλαν από την Αίγυπτο και τους Βόρειους Άραβες. Αργότερα, « με την καθιέρωση της αγγλο- αιγυπτιακής κυριαρχίας στο τέλος του 19^{ου} αιώνα η εκ των έξω επιβεβλημένη ταυτότη-

τα του Νότου αναδύθηκε με έντονο χαρακτήρα. Η αποικιακή διακυβερνητική πολιτική προσαρμόστηκε έτσι ώστε ν' αντιμετωπιστεί το νότιο Σουδάν ως περιοχή ενιαία απομονωμένη από τις πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις του Βορρά... Ο Νότος αποτελούσε μια «κλειστή περιοχή» και οι αλλοδαποί χρειάζονται ειδική άδεια εισόδου σε αυτό το τμήμα του Σουδάν. Οι Βρετανοί υποστήριζαν ότι ο διαχωρισμός των τριών επαρχιών του Νότου από την υπόλοιπη επικράτεια της Χώρας θα διευκόλυne την αφομοίωσή τους από μια μεγαλύτερη Ανατολικό - Αφρικανή Ομοσπονδία υπό βρετανικό έλεγχο» (Cuny F., 1992, 390-391). Η βρετανική αποικιακή διακυβέρνηση « δεν συνέβαλε στην δημιουργία μιας κοινής σουδανικής συνείδησης με αποτέλεσμα οι διάφορες εθνικές κοινότητες, εχθρικές μεταξύ τους, να επιλύουν τις διαφορές τους με τη βία. Αναπόφευκτα, όταν οι Βρετανοί αποσύρθηκαν από την κυριαρχία τους στην χώρα οι Βόρειοι όντας οι ισχυρότεροι των δύο μερών της χώρας επιχείρησαν να αφομοιώσουν τους λαούς του Νότου με τη βία. Η στάση αυτή οδήγησε μοιραία στην ενίσχυση της αντίστασης των Νοτίων και του αυτονομιστικού κινήματος» (Premdas R., 1990, 129-130).

Η διαφορετική εξέλιξη του Βορρά και του Νότου, σαφώς διαχωρισμένων μεταξύ τους και τα άνισα επίπεδα της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που οφείλονται στην εξωτερική πολιτική της χώρας κατά τον 19^ο αιώνα αποτελούν ένα πολύτιμο γενικότερο πλαίσιο για την κατανόηση της διαφοροποίησης και των επιπλοκών που παρουσιάζει η εξέλιξη της χώρας ως νέα οντότητα σήμερα. Η εντύπωση, που δημιουργεί η ιστορία για εχθρικές σχέσεις μεταξύ Χριστιανών και Μουσουλμάνων είναι επιφανειακή. Ο Trimmingham στο βιβλίο του για το Ισλάμ στο Σουδάν αναφέρει ότι στα τέλη του 14^{ου} αιώνα :

η πλειοψηφία του πληθυσμού αποτελείτο από Χριστιανούς αλλά ... το μεταναστευτικό κύμα των Αράβων και των φυλών που ξεχύθηκαν σε πλουσιότερες περιοχές του Νότου πέρα από την αφιλόξενη Νουβία, που αποτελούσε εμπόδιο. Αυτή η μετανάστευση πραγματοποιήθηκε σε σημαντικό βαθμό από μεμονωμένες φυλές ή ομάδες με ακαθόριστο στόχο για τη νομαδική ζωή τους στο περιβάλλον που θα μπορούσαν να προσαρμοστούν καλλίτερα. Δεν επρόκειτο δηλαδή για οργανωμένη μετακίνηση πληθυσμού με στόχο την εγκατάστασή τους σε συγκεκριμένη εδαφική περιοχή.

Οι Άραβες, λαός χωρίς φυλετικές προκαταλήψεις παντρεύονταν με τους ιθαγενείς (1965, 71).

Τα προβλήματα Βορρά και Νότου δεν περιορίζεται στις θρησκευτικές διαφορές. Πρόκειται επίσης για « το θρησκευτικά καθιερωμένο αραβικό πολιτισμό, την πολιτική κυριαρχία και την ένοπλη πολιτική και πολιτιστική απόρριψη των ιθαγενών από τους Μαύρους Αφρικανούς» (Prunier G., 1996, 2) που αποτελούν την αιτία της παρελθούσας και σύγχρονης διαμάχης για την απειλή ύπαρξης του Σουδάν ως κράτους - έθνους ενοποιημένου. Κάποιος άλλος συγγραφέας περιγράφει την κατάσταση στο Σουδάν ως μια «σύγκρουση ασυμβίβαστων μεταξύ τους πολιτισμών των οποίων οι ιστορικές αντιξοότητες έχουν την ίδια βαρύτητα» (Viorst M., Μάϊος - Ιούνιος 1995, 50). Η ουσία του ζητήματος επικεντρώνεται στην διαφορετική ταυτότητα του Βορρά και του Νότου και στις διαφορετικές εναλλακτικές λύσεις που παρέχονται στην χώρα. Το καίριο πρόβλημα εδώ και χρόνια είναι η αδυναμία απάντησης του ερωτήματος συνύπαρξης σε πλαίσιο ενότητας όλων των διαφορετικών ταυτοτήτων (Deng F., 1995, 100).

2.1 Η μετα - αποικιακή ιστορική πορεία, η Συμφωνία της Αντίς Αμπέμπα και ο Πόλεμος στο Νότο

Η ιστορική πορεία του Σουδάν μετά την διακήρυξη της ανεξαρτησίας του χαρακτηρίζεται από το αδύναμο κοινοβουλευτικό σύστημα και από τα διαδοχικά στρατιωτικά καθεστώτα (1958-1964, 1969-1985, 1989 έως σήμερα) που συμβαδίζουν με τον εμφύλιο πόλεμο στο Νότο (1952 έως 1972

και 1983 έως σήμερα). Ο εμφύλιος οφείλεται στις προσπάθειες του Βορρά να εξισλαμίσει όλη τη χώρα, διαδικασία που άρχισε αμέσως μετά την ανεξαρτησία και συνάντησε την ένοπλη αντίσταση του Νότου. Οι προσπάθειες των Σουδανών του Νότου για καλλίτερη οργανωτική βάση ώστε να αντικρούσουν την πολιτική του Βορρά (π.χ. η δημιουργία από τους εξόριστους Σουδανούς της Εθνικής Αφρικανικής Ένωσης του Σουδάν) γρήγορα υποχώρησαν με αποτέλεσμα τον κατακερματισμό που οφείλεται στις φυλετικές διαφορές.

Ιδιαίτερη έμφαση αποδίδεται σε δύο συγκεκριμένα επεισόδια της πρόσφατης ιστορίας της χώρας. Το 1969, με αναίμακτο πραξικόπημα ανέλαβε την εξουσία το Τσααφάρ Αλ Νιμέρι, που τρία χρόνια αργότερα, τον Φεβρουάριο του 1972 υπέγραψε την Συμφωνία της Αντίς Αμπέμπα αναγνωρίζοντας αυτονομία στις περιοχές του Νότου, που διοικούνται πλέον από ενιαία τοπική Αρχή. Πρόκειται για την πρώτη προσπάθεια εξασφάλισης συνταγματικών εγγυήσεων της αυτονομίας της Νότου. Προβλεπόταν η εφαρμογή μιας νέας διοικητικής δομής στην περιοχή αυτή, που περιλάμβανε νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, περιφερειακή και νομαρχιακή διοίκηση. Η τοπική κυβέρνηση ήταν υπεύθυνη για την διατήρηση της δημόσιας τάξης, της εθνικής ασφάλειας, την διοίκηση και την ανάπτυξη των πολιτισμικών, οικονομικών και κοινωνικών πεδίων (Trevdt T., 1994, 71).

Η συμφωνία αυτή επιτεύχθηκε επειδή ο πρόεδρος Αλ Νιμέρι επεβίωσε πολιτικά μιας απόπειρας πραξικοπήματος από τους Κομμουνιστές Συμμάχους του. Η αντίσταση του Νότου ενώθηκε υπό τον έλεγχο του Τζ. Λανού με την στήριξη του Ισραήλ (Rotchild D., Hartzell C., 1993, 68-77). Η Συμφωνία της Αντίς Αμπέμπα αποτελεί ένα «σπάνιο παράδειγμα επίλυσης εμφυλίων πολέμων στην Αφρικανική ήπειρο με ειρηνευτική διαδικασία [και] αποτέλεσε πρότυπο επίλυσης και άλλων συγκρούσεων τόσο στην Αφρική όσο και στον Τρίτο Κόσμο» (Harig S.1994, 11). Όμως η εφαρμογή απέδειξε ότι η Συμφωνία δεν ήταν πλήρης αφού δεν καθόριζε σαφώς τα όρια της κεντρικής εξουσίας της χώρας στις σχέσεις της με το Νότο, με αποτέλεσμα να υπονομεύεται το μέλλον της.

Η Οργάνωση Minority Rights Group που μελέτησε τις εξελίξεις της δεκαετίας του 1970 αναφέρει ότι επρόκειτο για «προδοσία του Νότου από τον Πρόεδρο Αλ Νιμέρι» (Απρίλιος 1988, 5). Η ενισχυμένη εξάρτηση του Προέδρου από τα συντηρητικά, παραδοσιακά ισλαμικά κόμματα (όπως είναι οι Αδερφοί Μουσουλμάνοι, η θρησκευτική αίρεση Ανσάρ, το Κόμμα Ούμμα) και οι διαμάχες των λαών του Νότου προκάλεσαν την απόφαση του Προέδρου για διάλυση της τοπικής Κυβέρνησης του Νότου και τον κερματισμό του σε τρεις εδαφικές περιφέρειες. Απώτερος στόχος της απόφασης αυτής, που η εφαρμογή της ολοκληρώθηκε τον Μάιο 1993 ήταν να αποτραπεί η κυριαρχία μιας εθνικής ομάδας στο Νότο (π.χ. των Ντίγκα)(Africa South of the Sahara, 1993, 814). Το Σεπτέμβριο 1983 με τους « Νόμους του Σεπτεμβρη » ο Αλ Νιμέρι τροποποιεί την ποινική νομοθεσία της χώρας ώστε να ενταχθούν «οργανικά και πνευματικά» με τον ισλαμικό νόμο της *Shari'a*. Πρόκειται για απόφαση « που χαρακτηρίζει την επίσημη καθιέρωση της ισλαμικής πορείας του Σουδάν», που «κατακερμάτισε περισσότερο την χώρα προκαλώντας αντιδράσεις σε πολλούς κοινωνικούς τομείς, που τον αποκάλεσαν κατά κάποιον τρόπο Ισλαμιστή Δικτάτορα. Και βέβαια επιδείνωσε τον εμφύλιο πόλεμο στο Νότο» (Esposito J., 1992, 88-90).

Την περίοδο 1985-1989 αποκαθίσταται το κοινοβουλευτικό σύστημα στο Σουδάν και ανασυγκροτείται το Κοινοβούλιο. Η νέα κυβέρνηση του Σαλίκ Αλ Μαχντί (Κόμμα Ούμμα) αποστασιοποιήθηκε από την προηγούμενη ισλαμική πολιτική του Αλ Νιμέρι αλλά δεν πέτυχε να επιλύσει το πρόβλημα της Ισλαμικής Νομοθεσίας. Η συμμετοχή του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου στον κυβερνώντα συνασπισμό « εμπόδισε κάθε ενέργεια απόρριψης των ισλαμικών νόμων που υιοθετήθηκαν από τον Αλ Νιμέρι ή την συμβιβαστική προσέγγιση του προβλήματος της χώρας στο Νότο (Islam and Islamic Groups, 1992, 227). Με εκτεταμένες εκθέσεις της Κυβέρνησης αναφέρονταν οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα φρικαλεότητες που διαπράττονταν σε βάρος του άμαχου πληθυσμού του Νότου. Οι οργανισμοί ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξέφρασαν την

ανησυχία τους για την πρωτοφανή εμφάνιση δουλείας στο Σουδάν και την εφαρμογή σωματικών ποινών που προβλέπει ο Νόμος της *Shari'a*. (Africa South of the Sahara, 1996, 929).

2.2 Το Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο (National Islamic Front) αναλαμβάνει την διακυβέρνηση της χώρας

Το 1988-1989 εντείνεται, κύρια στους στρατιωτικούς κύκλους, η εσωτερική κρίση στο Σουδάν λόγω της έντονης δυσαρέσκειας του πληθυσμού, της συνεχιζόμενης έλλειψης προόδου στην επίλυση της εμφύλιας διαμάχης με κάποιον τρόπο (νίκη του Βορρά επί του Νότου ή ειρηνευτική διαδικασία για την ενότητα της χώρας) και των σοβαρών οικονομικών προβλημάτων. Η κατάσταση αυτή προκάλεσε διαβήματα μέρους του πολιτικού κόσμου του Βορρά στους αντιπροσώπους του Νότου και το 1989 η πιθανότητα ειρήνευσης φαινόταν εφικτή (Prunier G., Ιανουάριος 1996). Για τον Αύγουστο 1989 είχε προγραμματιστεί στην Αντίς Αμπέμπα διάσκεψη για την ειρηνευτική διαδικασία, αλλά ματαιώθηκε λόγω αναίμακτου πραξικοπήματος της μειοψηφίας, που προκλήθηκε από ολιγομελή ομάδα στρατιωτικών, που πρόσκεινται στο Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο, της οποίας ηγείτο ο Ταξίαρχος Ομάρ Αλ Μπασίρ. Η νέα κυβέρνηση απομάκρυνε από την εξουσία τον Σαντίκ Αλ Μαχντί και ίδρυσε ένα 15μελές Επαναστατικό Διοικητικό Συμβούλιο για την Εθνική Σωτηρία, που στόχευε στην επίλυση της διαμάχης στο Νότο (Africa South of the Sahara, 1996, 930). Η ειλικρίνεια αυτής της διακήρυξης αμφισβητήθηκε από πολλούς παρατηρητές αφού η «απόφαση του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου να αναλάβει την εξουσία αποτελούσε ριζοσπαστική κίνηση αποτροπής [διαπραγμάτευσης με το Νότο] γεγονός που χαρακτηρίστηκε από πολλά μέλη τους ως προδοσία της πραγματικής φύσης [π.χ. αραβο ισλαμικής] του Σουδάν (Prunier G., Ιανουάριος 1996).

Σε μια σύντομη επισκόπηση το Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο περιγράφεται ως :

ιδεολογικό κίνημα που αναζητά την πλήρη μεταρρύθμιση της μουσουλμανικής κοινωνίας για την δημιουργία μιας δίκαιης κοινωνικής τάξης βασισμένης στην πίστη. Σύμφωνα με την ιδεολογία του το Ισλάμ αποτελεί σύστημα πεποιθήσεων που επιτρέπει ποικιλόμορφο τρόπο ζωής. Αντιπροσωπεύει το όραμα του παρελθόντος και του μέλλοντος και προβλέπει την κοινωνική οργάνωση και τους κανόνες της καθημερινής ζωής. Η σημασία της πίστης δεν περιορίζεται στο επίπεδο της ατομικής ηθικής αλλά αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διοίκησης των κοινωνικο-οικονομικών και πολιτικών σχέσεων. Αυτή η σφαιρική άποψη για τον κόσμο αρνείται οποιαδήποτε διάκριση θρησκείας και πολιτικής (Lawyers Committee for Human Rights, Ιούλιος 1996, 20).

Το 1987 το Μέτωπο παρουσίασε το Καταστατικό του Χάρτη που περιλάμβανε προτάσεις για το μέλλον του Νότου. Με την αποδοχή της πραγματικής κατάστασης που επικρατεί στο Νότο αναγνωρίζει το δικαίωμα όλων των πολιτών, ανεξάρτητα από τη θρησκεία τους, στα δημόσια αξιώματα, την ελευθερία συνείδησης και την ισονομία υποστηρίζοντας ότι σε ένα ομοσπονδιακό κράτος οι μη μουσουλμανικές περιοχές μπορούν να επιλέγουν να μην υπάγονται στις ρυθμίσεις του Ισλαμικού Νομικού Συστήματος. Αργότερα, ο ηγέτης του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου και «εγκέφαλος της Διακυβέρνησης του Σουδάν» (New York Times, 6.12.1994) ο Χασάν Αλ Τουραμπί δήλωσε ότι με το τέλος του εμφυλίου πολέμου στο Νότο θα αναγνωριζόταν η εξουσία στην διοικητική Αρχή της περιοχής να υιοθετήσει ποινική νομοθεσία που δεν θα πρόβλεπε την τιμωρία για την κατανάλωση οινόπνευματων ποτών ή την θανατική ποινή για το αδίκημα της κλοπής (Warburg G., 1995, 231).

Για την διασφάλιση της εξουσίας του το Μέτωπο οργάνωσε δίκτυο τοπικών Λαϊκών Επιτροπών (*al Lisan ash - Shabiya*) που είχαν ως αρμοδιότητα την καθοδήγηση και την παρακολούθηση του σε-

βασμού του νέου καθεστώτος σε κάθε περιοχή της χώρας. Έτσι εδραιώθηκαν στην κοινωνικο-οικονομική πραγματικότητα της χώρας αφού είχαν καθοριστικό ρόλο στην διανομή των αγαθών πρώτης ανάγκης όπως το λάδι, το αλεύρι και τη ζάχαρη, των οποίων οι τιμές ελέγχονταν (Prunier G., Ιανουάριος 1996, 26). Η συμπεριφορά αυτών των Επιτροπών δημιούργησε αισθήματα δυσπιστίας μεταξύ των πολιτών που φοβούνταν ότι οι γείτονές τους θα τους κατέδιδαν για «ύποπτες» δραστηριότητες μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η «υπερβολική» επικοινωνία με αλλοδαπούς. Οι επιτροπές αυτές εξέδιδαν ή απέκρυπταν σημαντικά έγγραφα για την χορήγηση άδειας εξόδου από την χώρα (Υπουργείο Εξωτερικών ΗΠΑ, Country Reports on Human Rights Practices for 1996, 1997).

Μετά τις διαμαρτυρίες της συντεταγμένης αστυνομίας για αντιποίηση εξουσίας των Επιτροπών αυτών η κυβέρνηση δημιούργησε μια Εθνοφρουρά - Αστυνομία, που μέλη της ήσαν πολίτες διορισμένοι από τις Επιτροπές : σε αυτό το σώμα ανατέθηκαν οι αστυνομικές εξουσίες που ασκούσαν παράνομα οι Επιτροπές. Το σώμα αυτό ήταν μέρος ενός πολύπλοκου δικτύου με εξουσίες ελέγχου της Δημόσιας Τάξης και της Συμπεριφοράς της Αστυνομίας, που είχε αρχικά δημιουργηθεί ως «Τάγμα Ηθικής» με εξουσία ελέγχου της εφαρμογής του Νόμου Δημόσιας Τάξης του Κράτους του Χαρτούμ που κυρώθηκε το 1992. Το 1993 ο Υπουργός Εσωτερικών του Σουδάν αποφάσισε την υιοθέτηση Σχεδίου για την Εγγύηση της Ασφάλειας και ίδρυσε αστυνομία επιφορτισμένη με την εφαρμογή του σχεδίου (Human Rights Watch, Μάιος 1996). Η δημιουργία της Αστυνομίας του Λαού, το ευρύ φάσμα εφαρμογής του Σχεδίου για την Εγγύηση της Ασφάλειας και η διάλυση των ήδη συντεταγμένων αστυνομικών Αρχών αποσκοπούσαν στην βελτίωση του ελέγχου του πληθυσμού των αστικών περιοχών και στην εξουδετέρωση της πολιτικής αντιπολίτευσης. Επιπλέον, το σώμα της Δημόσιας Τάξης και τα πολιτικά σώματα Ασφαλείας ήταν επιφορτισμένα με καθήκοντα αυστηρού ελέγχου θρησκευτικού χαρακτήρα της σουδανικής κοινωνίας (ο.π).

Παράλληλα, σε στρατιωτικό επίπεδο υιοθετήθηκε νομοθεσία με την οποία νομιμοποιήθηκαν οι άτακτες στρατιωτικές ομάδες υπό την εξουσία των Λαϊκών Δυνάμεων Άμυνας (Difaa esh-Shabiy), που με την μαζική στρατολόγηση αποτέλεσαν δύναμη πολλών εκατοντάδων χιλιάδων με στόχο την δημιουργία ενός πολιτικά υποκινούμενου στρατού ανταγωνιστικού των τακτικών ενόπλων δυνάμεων (Prunier G., Ιανουάριος 1996, 17).

Οι συνέπειες εξουσίας του Μετώπου ήσαν καταστρεπτικές, προκάλεσαν υπερβολική δυστυχία σε μια χώρα ήδη εξαθλιωμένη από τον πόλεμο. Στο Economist το 1993 καταγράφεται η άποψη : «τέσσερα χρόνια μετά την ανάληψη της εξουσίας με ισλαμικά στηριζόμενο πραξικόπημα, η ηγεσία του Σουδάν προέβη σε ρητορικό άλμα πέρα από τις ισλαμικές επαναστάσεις υιοθετώντας την *Jihad* στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική της χώρας. Είναι έτσι ένα σύνθημα και ένας λόγος ύπαρξης, ένας τρόπος καθορισμού του καθεστώτος τους στα πλαίσια της εχθρότητας που αντιλαμβάνονται - και ενθαρρύνουν ή ανακαλύπτουν - τον εξωτερικό κόσμο» (7.8.1993). Αυτή η πολιτική «εξισλαμισμού και αραβοποίησης της κοινωνίας, αποσκοπεί στη δημιουργία μιας νέας ενιαίας εθνικής ταυτότητας, στηριγμένης στην ερμηνεία του Ισλάμ από το Εθνικό Ισλαμικό Μέτωπο. Το Ισλάμ αποτελεί για το Σουδάν τρόπο διασφάλισης της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας. Σε μια εθνικά, θρησκευτικά και πολιτισμικά πολύμορφη κοινωνία όπως είναι αυτή του Σουδάν, η πολιτική αυτή οδηγεί αναπόφευκτα στην αδιαλλαξία. Πρακτικές όπως ο υποχρεωτικός προσηλυτισμός, η εθνική κάθαρση και η τεκνοποίηση των γυναικών κρίνονται νόμιμα πολιτικά μέσα» (Pax Christi International, Ιανουάριος 1994, 7).

Σήμερα, τρία χρόνια αργότερα, η «Κυβέρνηση του Σουδάν δεν χρειάζεται να προσφύγει σε τόσο δραστικά μέτρα [όπως είναι οι κατάφορες παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου] σφαιρικής μορφής που χαρακτήρισαν τις πρώτες ημέρες εδραίωσης του καθεστώτος. Υπάρχουν όμως ισχυρές αποδείξεις των σημαντικών κυβερνητικών περιορισμών του δικαιώματος των Σουδανών πολιτών να απολαμβάνουν την ελευθερία έκφρασης, γνώμης, θρησκείας, συνεταιρισμού και κυ-

κλοφορίας. Η Κυβέρνηση κατακρεούργησε την πολιτική και ιδεολογική διαφωνία, χρησιμοποιώντας πολυποίκιλες δυνάμεις ασφαλείας για τον έλεγχο της συμπεριφοράς των πολιτών και καθιέρωσε σύστημα επιβράβευσης και τιμωρίας που πυρήνας του είναι η στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής και η δημόσια παρακολούθηση και επιτήρηση των ισλαμικών παραδόσεων και πρακτικών που διακηρύσσει η κυβέρνηση. Αν και αυτοί οι μηχανισμοί ελέγχου είναι λιγότερο έντονοι από τις μαζικές συλλήψεις και τις εκτελέσεις με συνοπτική διαδικασία χαρακτηρίζονται εξίσου εξουθενωτικοί και απαγορευτικοί για την θεμελιώδεις ελευθερίες των Σουδανών πολιτών (Lawyers Committee for Human Rights, Ιούνιος 1996, 3).

Το Μάρτιο 1996, σε μια απόπειρα νομιμοποίησης της εξουσίας του, τουλάχιστον όσον αφορά τον τύπο της, το Μέτωπο οργάνωσε προεδρικές και κοινοβουλευτικές εκλογές. Η επικράτησή του ήταν βέβαιη αφού διεξήχθησαν σε κλίμα αποκλεισμού από την αντιπολίτευση. Η λειτουργία των πολιτικών κομμάτων έχει απαγορευθεί στο Σουδάν από το 1989 συνδυασμένη με σοβαρούς περιορισμούς στην ελευθερία λόγου, συνέλευσης και συνεταιρισμού (Reuters, 19.3.1996).

2.3 Η Σύρραξη στο Νότο και ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν (Sudan People's Liberation Army)

Ο πόλεμος στο Νότο μαίνεται αδιάκοπα από το 1983. Η επιβολή της *Shari'a* τον Σεπτέμβριο 1987 ώθησε «πολλούς μη μουσουλμάνους που αποτελούν τουλάχιστον το ένα τρίτο του πληθυσμού να υποστηρίξουν ότι εφεξής θα ήσαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας λόγω της εθνικής νομοθεσίας της χώρας τους» (Daly et al. 1993, vii). Η επιστροφή στην εφαρμογή της *Shari'a* το 1991 με αγωνιστικό σθένος αντανάκλα το «ριζοσπαστικό πρόγραμμα» της κυβέρνησης του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου για να «καταστήσει το Σουδάν ολοκληρωτικό Ισλαμικό Κράτος. Ο πληθυσμός του Σουδάν, τριάντα εκατομμύρια, κατατάσσονται σε κατηγορίες όπου η αναγνώριση των δικαιωμάτων εξαρτάται από την θρησκεία, τις θρησκευτικές δοξασίες, την πολιτική τοποθέτηση και το φύλο (Human Rights Watch, 1993, 51).

Η κύρια δύναμη που αντιστέκεται και μάχεται την κυβέρνηση στο Νότο είναι ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν, το ένοπλο τμήμα του Λαϊκού Απελευθερωτικού Κινήματος του Σουδάν (Sudan People's Liberation Movement) του οποίου ηγείται ο Τζόν Γκάρανγκ. Αυτό το κίνημα προέκυψε το 1983 με την απόσχισή του από το κίνημα Ανυα Νύα ΙΙ με πολιτική που στηρίχθηκε στη δυσαρέσκεια για την κατάργηση εφαρμογής της Συμφωνίας της Αντίς Αμπέμπα το 1972 από τον Πρόεδρο Αλ Νιμέϊρι, για την εφαρμογή της ισλαμικής νομοθεσίας στους μη μουσουλμάνους του Νότου, και στην πολιτική «κλοπής» της Κυβέρνησης του Σουδάν όσον αφορά τον φυσικό πλούτο του Νότου (Revolutionary & Dissident Movements, 1991, 323). Σύμφωνα με την Διακήρυξη του Πολιτικού και Στρατιωτικού Τμήματος αυτής της πολιτικής και στρατιωτικής δύναμης (1983), το κίνημα «είναι πεπεισμένο για την ορθότητα του σοσιαλιστικού προσανατολισμού του. Το πρόγραμμά του στηρίζεται στην αντικειμενική πραγματικότητα της Χώρας και παρέχει ορθές λύσεις στα εθνικά και θρησκευτικά ζητήματα στα πλαίσια ενός Ενιαίου Σουδάν, αποτρέποντας κατ' αυτόν τον τρόπο την διάλυση της χώρας». Απώτατος στόχος είναι η δημιουργία ενός «Νέου Σουδάν» που όπως αποτυπώθηκε από το Κίνημα το 1989 «αποτελεί σύλληψη που αποσκοπεί στην δημιουργία νέας πολιτισμικής τάξης στην χώρα. Αφετηρία αποτελεί η σκέψη ότι τα ανθρώπινα όντα έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις σε κάθε κοινωνία ανεξάρτητα από τη φυλή, την ιδεολογία, το χρώμα κλπ. Η υιοθέτηση μιας νέας Σουδανικής Πολιτισμικής Τάξης απαιτεί ριζική αναδιάρθρωση της Κρατικής εξουσίας ώστε να εγκαθιδρυθεί γνήσια δημοκρατία και να διαγραφεί πορεία ανάπτυξης που θα οδηγήσει σε μακροπρόθεσμη κοινωνική αλλαγή (απόσπασμα από τον Mohamed Salih M.A., 1994, 197). Η σημαντικότερη θέση του Κινήματος είναι η στήριξη της ιδέας του «Ενιαίου Σουδάν».

Στην σύντομη ιστορία του το Κίνημα έχει υποφέρει από πολλές μεταστροφές : από τον σχεδόν ολοκληρωτικό έλεγχο του Νοτίου Σουδάν μέχρι την απόλυτη στρατιωτική ήττα του το 1993 από κυβερνητικά στρατεύματα και την ανανεωμένη υπεροχή με κύριο χαρακτηριστικό της την ηγεσία στην πρόσφατη αντικυβερνητική επίθεση της ενωμένης αντιπολίτευσης υπό την σκέπη της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας (National Democratic Alliance). Την τελευταία 15 ετία το Κίνημα κατακερματίστηκε από τις αποσχίσεις διαφόρων ηγετικών στελεχών του που δημιούργησαν νέα κινήματα με παρόμοια ή διαφορετική δράση (Κίνημα Ανεξαρτησίας του Νοτίου Σουδάν, (Southern Sudan Independence Movement), Ενωμένος Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν με δύο τμήματα (Sudan People's Liberation Army), Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν - Bahr al-Ghazal κλπ) με συνέπεια τις μεταξύ τους συγκρούσεις. Μερικοί από τους ηττηθέντες επέστρεψαν τελικά στις τάξεις του Κινήματος από το οποίο αποσχίστηκαν. Το κύριο μέρος του Κινήματος του οποίου ηγείται ο Τζόν Γκαράνγκ καθώς και άλλες ομάδες που δημιουργήθηκαν από τους αποστάτες του κατηγορήθηκαν για μαζικές παραβιάσεις των δικαιωμάτων του ανθρώπου του άμαχου πληθυσμού στον πόλεμο κατά της Κυβέρνησης και ειδικά στις μεταξύ τους ένοπλες συγκρούσεις. Αναφέρεται ότι Κίνημα υποστηρίζεται από την Ουγκάντα και μερικές φορές από την Τανζανία (Indian Ocean Newsletter, 11.11.1995).

Δύο από τις αποσχισθείσες ομάδες του Κινήματος : το Κίνημα Ανεξαρτησίας του Νοτίου Σουδάν και ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν - Bahr al-Ghazal υπέγραψαν τον Απρίλιο 1996 «συμφωνία ειρήνης» με την κυβέρνηση του Σουδάν. Η συμφωνία αυτή υποστηρίζει την διατήρηση της ενότητας της χώρας, αλλά προβλέπει την διεξαγωγή δημοψηφίσματος ώστε να εκφράσει και να καθορίσει ο πληθυσμός του Νότου για τις πολιτικές του φιλοδοξίες (Reuters, 10.4.1996). Η τελευταία απόσχιση από το Κίνημα αναφέρεται τον Δεκέμβριο 1996 όταν μια ομάδα στρατιωτικών προσχώρησε στο Κίνημα Ανεξαρτησίας του Νοτίου Σουδάν (Indian Ocean Newsletter, 14.12.1996).

Δεν είναι λίγες οι απόπειρες μεσολάβησης για την επίλυση της σύγκρουσης Βορρά και Νότου. Η κυριότερη έγινε από την Διακυβερνητική Οργάνωση για την Ανομβρία και την Ανάπτυξη, μια διακυβερνητική ομοσπονδία που μετέχουν η Κένυα, η Αιθιοπία, η Ερυθραία, η Ουγκάντα, το Τζιμπουτί και το Σουδάν. Αλλά όλες αυτές οι απόπειρες δεν πέτυχαν την ειρηνική επίλυση της διαμάχης.

3. Πρόσφατες Εξελίξεις

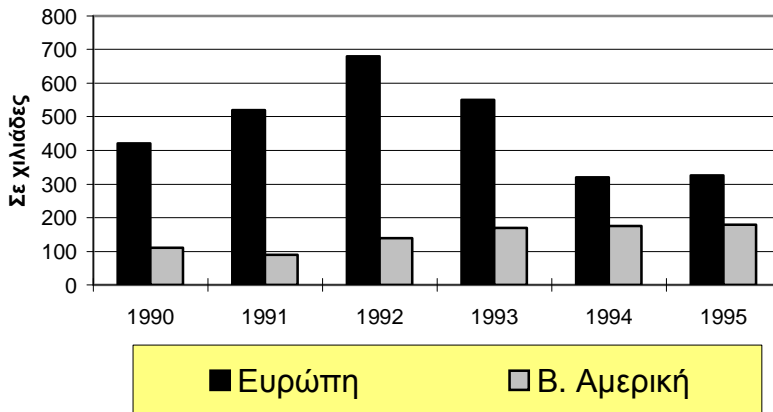
Τον Ιούνιο 1995 αποφασίσθηκε σε διάσκεψη των σουδανικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης υπό την σκέπη της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας η δημιουργία κοινού μετώπου για την καταπολέμηση της Κυβέρνησης του Σουδάν, γεγονός που σηματοδοτεί την «αρχή του τέλους» για την κυβέρνηση του Χαρτούμ (Reuters, 24.6.1995). Η διάσκεψη έγινε στην Ερυθραία, στην Ασμάρα και συμμετείχαν 12 ομάδες από τον Βορρά και το Νότο, μεταξύ των οποίων το Κόμμα Δημοκρατικής Ενότητας (Democratic Union Party) το Κόμμα Ούμμα, ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός του Σουδάν και το Συμβούλιο Beja. Η αναβίωση της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας, που ιδρύθηκε το 1989, επιστεγάστηκε με την δημιουργία μιας στρατιωτικοπολιτικής επιτροπής και ενός προγράμματος για την αναδιοργάνωση της χώρας. Παρά τις εσωτερικές διαφωνίες, ειδικά για το καθεστώς του Νότου, τα μέλη της Διάσκεψης εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση που εξέφραζε την κοινή τους θέση : «το δικαίωμα αυτοδιάθεσης είναι θεμελιώδες, ανθρώπινο δικαίωμα, λαϊκό και δημοκρατικό» και το δημοψήφισμα στο Νότο πρέπει να παρέχει την επιλογή μεταξύ της δημιουργίας ανεξάρτητου Κράτους και της διατήρησης με το Βορρά με την μορφή ομοσπονδίας ή συνομοσπονδίας Κρατών» (ο.π.). Ο ηγέτης του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού του Σουδάν, ο Τζάν Γκαράνγκ υπογράμμισε ότι η Εθνική Δημοκρατική Συμμαχία ζήτησε «να αναλάβει» την ειρηνευτική διαδικασία προωθήθηκε από τα Κράτη μέλη της Διακυβερνητικής Οργάνωσης για την Ανομβρία και την Ανάπτυξη (Reuters, 25.6.1995).

Οι αποφάσεις της Διάσκεψης αποσκοπούσαν στην «δημιουργία νέων μετώπων» (στις ανατολικές ή στις δυτικές περιφέρειες της χώρας ή και στις δύο) και στην προετοιμασία επανάστασης στο Βορρά (Indian Ocean Newsletter, 1.7.1995). 18 μήνες αργότερα, τον Δεκέμβριο 1996 η κατάσταση φαινόταν να είναι η κατάλληλη για την εφαρμογή του σχεδίου δράσης.

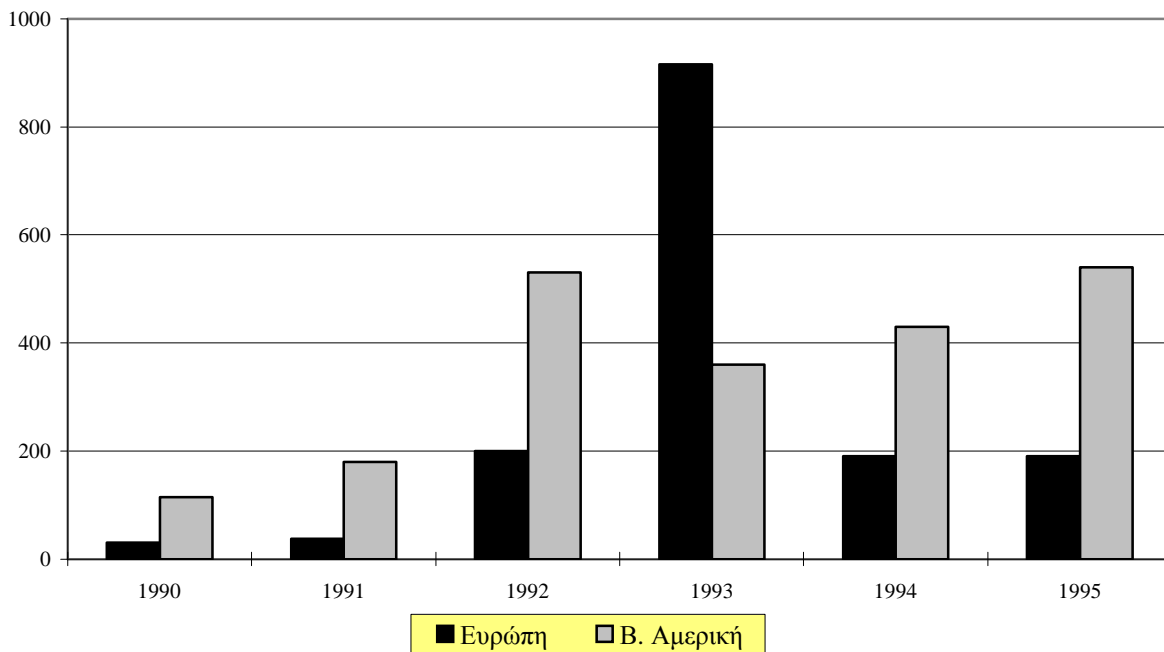
Από τις αρχές Δεκεμβρίου 1996 μια ένα και κατά τα φαινόμενα αποφασιστική επίθεση οργανώθηκε από την Εθνική Δημοκρατική Συμμαχία κατά της Κυβέρνησης του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου του Χαρτούμ. Οι σημαντικά διαφορετικές προσεγγίσεις αυτής της επίθεσης αντανακλούν την απόφαση της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας να δημιουργήσει μέτωπα κατά της κυβέρνησης της χώρας σε όλη της επικράτεια στην ανατολή και στο νότο. Στις αρχές του 1997, οι αντιπρόσωποι της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας ανακοίνωσαν στην πρωτεύουσα της Ερυθραίας Ασμάρα ότι οι επιχειρήσεις τους επεκτάθηκαν και καλύπτουν πέντε μέτωπα στο Σουδάν (UNDP/EUE, 20.1.1997). Σε ένα μήνα οι δυνάμεις του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού του Σουδάν συντάχθηκαν στις επιθέσεις τους με την Εθνική Δημοκρατική Συμμαχία και κατέλαβαν τις συνοριακές πόλεις Κουρμούκ και Κουασσέιν, κοντά στην πόλη Νταμαζίν και στον κύριο σταθμό υδροηλεκτρικής ενέργειας του Σουδάν από τον οποίο ηλεκτροδοτείται το Χαρτούμ, ο οποίος βρίσκεται στην περιοχή Ροζέιρες (Reuters, 13.1.1997). Την επομένη ανακοινώθηκαν νέες νίκες των συνεργαζόμενων δυνάμεων της Συμμαχίας και του Απελευθερωτικού Στρατού (Reuters, 14.1.1997). Η Κυβέρνηση του Σουδάν κήρυξε «θρησκευτικό πόλεμο», έκανε έκκληση για επιστράτευση ώστε να αντιμετωπισθούν οι επιθέσεις και έκλεισε το Πανεπιστήμιο της πρωτεύουσας ώστε οι φοιτητές να στρατευθούν στις κυβερνητικές ένοπλες δυνάμεις (The Times, 16.1.1997). Στα Χαρτούμ υπάρχει ηρεμία χωρίς να είναι ορατά τα σημάδια του πολέμου που μαστιάζει τη χώρα (Reuters, 21.1.1997). « Η μάχη για το Σουδάν άρχισε» αναφέρεται σε άρθρο του περιοδικού Africa Confidential όπου ανακεφαλαιώνονται οι τελευταίες εξελίξεις (31.1.1997). Ήδη ένα χρόνο νωρίτερα είχε προβλεφθεί «η σημαντική αντιπαράθεση της Σουδανικής αντιπολίτευσης και της Κυβέρνησης του Εθνικού Ισλαμικού Μετώπου» (12.4.1996). Η στρατηγική της αντιπολίτευσης, όπως προαναφέρθηκε είναι να συνδυάσει επιθέσεις από διαφορετικές περιοχές με εξέγερση στην πρωτεύουσα. Όπως γράφηκε την 1^η.2.1997 στο Indian Ocean Newsletter « φαίνεται απίθανο να προσπαθούν οι Σουδανοί αντάρτες να καταλάβουν το Νταμαζίν... Η στρατηγική αποσκοπεί να πληγούν οι κυβερνητικές δυνάμεις με κάθε μέσο ώστε να ξεσηκωθεί η επαρχία κατά του Χαρτούμ».

Οι Αρχές του Σουδάν κατηγόρησαν την Ερυθραία, την Αιθιοπία και την Ουγκάντα για την άμεση στήριξη των τελευταίων επιθέσεων των ανταρτών, αποδίδοντας ευθύνες στα Ηνωμένα Έθνη και αποκαλώντας την επίθεση «ιμπεριαλιστική, δυτική, σιονιστική, αιθιοπική, τιγραία, ουγκαντέζικη συνομοσία» (Africa Confidential, 31.1.1997). Το Σουδάν ισχυρίζεται ότι στην επίθεση συμμετείχαν και αιθιοπικά στρατεύματα (Reuters, 13.1.1997). Παρά την άμεση αντίκρουση των ισχυρισμών αυτών από τις προαναφερθείσες χώρες αποδεικνύεται ότι υποστηρίζουν, έμμεσα τουλάχιστον, τους αντάρτες. Οι σχέσεις του Σουδάν με την Ερυθραία, την Αιθιοπία και την Ουγκάντα είναι έντονες εδώ και χρόνια λόγω των αμοιβαίων κατηγοριών για την υποστήριξη αντικυβερνητικών δυνάμεων. «Τώρα όμως δεν υπάρχουν αμφιβολίες ότι οι αντάρτες της Εθνικής Δημοκρατικής Συμμαχίας και του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού υποστηρίζονται και από τις δύο χώρες [Ερυθραία και Αιθιοπία] που τους επέτρεψαν να δημιουργήσουν βάσεις και τους παρείχαν τα μέσα της διοικητικής διαχείρισης των επιχειρήσεών τους». Πρόκειται για «νέα στροφή» της 14χρονης σύγκρουσης (The International Herald Tribune, 5.2.1997). Η υποστήριξη είναι μεγαλύτερη αφού οι ΗΠΑ παρέχουν 20 εκατ. \$

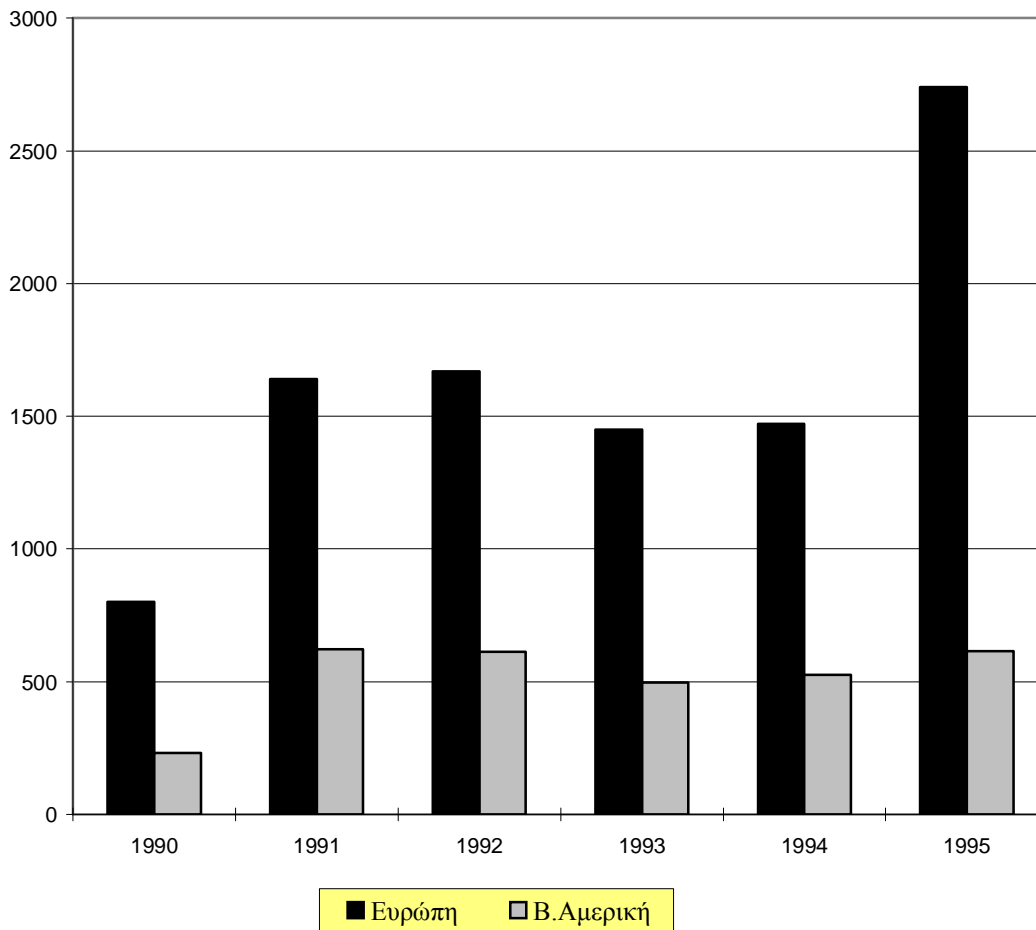
**Πίνακας 1. Σύνολο αιτήσεων για άσυλο στην
Ευρώπη και τη Β.Αμερική
Όλες οι εθνικότητες**

**Πίνακας 4. Αναγνώριση των Σουδανών αιτούντων ασύλου
σύμφωνα με τη Συνθήκη του 1951 των Η.Ε**

Πίνακας 3. Αιτήσεις Ασύλου Σουδανών στην Ευρώπη και Β. Αμερική

Πίνακας 1: Συνολικός αριθμός αιτήσεων και αποφάσεων ασύλου
Προέλευση: Όλες οι εθνικότητες

Χώρα	Καθεστώς	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	Αιτήσεις	22.790	27.310	16.240	4.750	5.080	5.920	82.090
	Κ.Συνθήκης	860	2.470	2.290	1.200	680	990	8.490
	Απορρίψεις	11.780	17.220	21.200	14.200	8.340	6.630	79.370
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Βέλγιο	Αιτήσεις	12.960	15.170	17.650	26.880	14.350	11.420	98.430
	Κ.Συνθήκης	680	600	760	1.040	1.510	1.300	5.890
	Απορρίψεις	1.150	1.680	2.010	2.520	3.270	2.750	13.380
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Δανία	Αιτήσεις	5.290	4.610	13.880	14.350	6.650	5.100	49.880
	Κ.Συνθήκης	710	990	750	650	540	4.810	8.450
	Απορρίψεις	0	0	0	0	0	3.500	3.500
	Ανθρωπιστικό	1.400	1.980	2.020	2.090	1.360	14.110	22.960
Φιλανδία	Αιτήσεις	2.730	2.140	3.630	2.020	840	850	12.210
	Κ.Συνθήκης	20	20	10	10	20	0	80
	Απορρίψεις	330	630	1.340	1.440	490	270	4.500
	Ανθρωπιστικό	140	1.700	560	2.070	300	220	4.990
Γαλλία	Αιτήσεις	53.070	46.540	26.910	27.570	26.040	20.170	200.300
	Κ.Συνθήκης	13.540	15.980	10.810	9.910	6.210	4.530	60.980
	Απορρίψεις	74.510	65.780	27.580	25.580	23.810	24.430	241.690
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Γερμανία	Αιτήσεις	193.060	256.110	438.190	322.610	127.210	166.950	1.504.130
	Κ.Συνθήκης	6.520	11.600	9.190	16.400	25.580	23.470	92.760
	Απορρίψεις	116.270	128.820	163.640	347.990	238.390	114.380	1.109.490
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	3.630	3.630
Ελλάδα	Αιτήσεις	6.170	2.670	1.850	810	1.300	1.310	14.110
	Κ.Συνθήκης	170	120	60	40	90	200	680
	Απορρίψεις	2.330	5.210	1.740	710	670	1.050	11.710
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ιταλία	Αιτήσεις	3.170	24.450	2.490	1.530	1.430	1.750	34.820
	Κ.Συνθήκης	820	1.200	340	130	300	280	3.070
	Απορρίψεις	560	22.590	6.620	1.300	1.390	1.430	33.890
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ολλανδία	Αιτήσεις	21.210	21.620	17.460	35.400	52.570	29.260	177.520
	Κ.Συνθήκης	690	780	4.820	10.340	6.650	7.980	31.260
	Απορρίψεις	9.000	14.540	20.330	15.780	32.150	32.160	123.960
	Ανθρωπιστικό	860	1.920	6.890	4.660	12.690	10.520	37.540
Νορβηγία	Αιτήσεις	3.960	4.570	5.240	12.880	3.380	1.460	31.490
	Κ.Συνθήκης	110	100	60	50	20	30	370
	Απορρίψεις	2.060	2.260	2.880	4.690	2.960	1.410	16.260
	Ανθρωπιστικό	1.220	1.640	1.040	470	1.770	910	7.050
Πορτογαλία	Αιτήσεις	80	240	690	2.090	730	330	4.160
	Κ.Συνθήκης	40	10	20	40	10	10	130

	Απορρίψεις	50	50	0	600	1.700	550	2950
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	40	30	70
Ισπανία	Αιτήσεις	8.650	8.140	11.710	12.250	12.000	5.680	58.430
	Κ.Συνθήκης	490	310	540	1.290	630	460	3.720
	Απορρίψεις	0	5.480	10.590	16.250	12.210	6.080	50.610
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	230	230
Σουηδία	Αιτήσεις	29.350	27.350	84.020	37.580	18.640	9.050	205.990
	Κ.Συνθήκης	2.170	1.400	620	1.050	790	150	6.180
	Απορρίψεις	0	0	0	41.420	10.300	5.570	57.290
	Ανθρωπιστικό	9.220	15.510	8.780	34.720	36.560	3.540	108.330
Ελβετία	Αιτήσεις	35.840	41.560	18.130	24.110	16.130	17.020	152.790
	Κ.Συνθήκης	570	880	1.540	3.830	2.940	2.650	12.410
	Απορρίψεις	11.150	28.480	30.130	18.700	18.740	13.460	120.660
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Η.Βασίλειο περιπτώσεις	Αιτήσεις	26.200	44.820	24.630	22.350	32.830	43.930	194.760
	Κ.Συνθήκης	910	490	1.120	1.590	840	1.280	6.230
	Απορρίψεις	690	3.360	18.460	10.690	12.650	17.700	63.550
	Ανθρωπιστικό	2.370	2.190	15.330	11.130	3.650	4.390	39.060
Καναδάς	Αιτήσεις	36.740	32.350	37.750	20.290	22.010	26.070	175.210
	Κ.Συνθήκης	10.710	19.430	17.440	14.100	15.220	9.610	86.510
	Απορρίψεις	3.840	8.870	11.070	11.450	6.440	4.100	45.770
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Η.Π.Α. Περιπτώσεις	Αιτήσεις	73.640	56.310	103.960	143.120	147.610	148.890	673.530
	Κ.Συνθήκης	4.170	2.110	3.910	5.010	8.250	12.680	36.130
	Απορρίψεις	24.160	4.170	6.510	17.980	29.180	13.850	95.850
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ευρώπη Σύνολο	Αιτήσεις	424.530	527.300	682.720	547.180	319.180	320.200	2.821.110
	Κ.Συνθήκης	28.300	36.950	32.930	47.570	46.810	48.140	240.700
	Απορρίψεις	229.880	296.100	306.520	501.870	367.070	231.370	1.932.810
	Ανθρωπιστικό	15.210	24.940	34.620	55.140	56.370	37.580	223.860
Β. Αμερική Σύνολο	Αιτήσεις	110.380	88.660	141.710	163.410	169.620	174.960	848.740
	Κ.Συνθήκης	14.880	21.540	21.350	19.110	23.470	22.290	122.640
	Απορρίψεις	28.000	13.040	17.580	29.430	35.620	17.950	141.620
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Γενικό Σύνολο	Αιτήσεις	534.910	615.960	824.430	710.590	488.800	495.160	3.669.850
	Κ.Συνθήκης	43.180	58.490	54.280	66.680	70.280	70.430	363.340
	Απορρίψεις	257.880	309.140	324.100	531.300	402.690	249.320	2.074.430
	Ανθρωπιστικό	15.210	24.940	34.620	55.140	56.370	37.580	223.860

Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες
pcs/fsu 06-Φεβ-97

Πίνακας 2 : Ποσοστά των χωρών που χορηγούν άσυλο επί του συνόλου των αιτήσεων και αποφάσεων ασύλου

Προέλευση: Όλες οι εθνικότητες

Χώρα	Καθεστώς	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	Αιτήσεις	5,4%	5,2%	2,4%	0,9%	1,6%	1,8%	2,9%
	Κ.Συνθήκης	3,0%	6,7%	7,0%	2,5%	1,5%	2,1%	3,5%
	Απορρίψεις	5,1%	5,8%	6,9%	2,8%	2,3%	2,9%	4,1%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Βέλγιο	Αιτήσεις	3,1%	2,9%	2,6%	4,9%	4,5%	3,6%	3,5%
	Κ.Συνθήκης	2,4%	1,6%	2,3%	2,2%	3,2%	2,7%	2,4%
	Απορρίψεις	0,5%	0,6%	0,7%	0,5%	0,9%	1,2%	0,7%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Δανία	Αιτήσεις	1,2%	0,9%	2,0%	2,6%	2,1%	1,6%	1,8%
	Κ.Συνθήκης	2,5%	2,7%	2,3%	1,4%	1,2%	10,0%	3,5%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	1,5%	0,2%
	Ανθρωπιστικό	9,2%	7,9%	5,8%	3,8%	2,4%	37,5%	10,3%
Φιλανδία	Αιτήσεις	0,6%	0,4%	0,5%	0,4%	0,3%	0,3%	0,4%
	Κ.Συνθήκης	0,1%	0,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,1%	0,2%	0,4%	0,3%	0,1%	0,1%	0,2%
	Ανθρωπιστικό	0,9%	6,8%	1,6%	3,8%	0,5%	0,6%	2,2%
Γαλλία	Αιτήσεις	12,5%	8,8%	3,9%	5,0%	8,2%	6,3%	7,1%
	Κ.Συνθήκης	47,8%	43,2%	32,8%	20,8%	13,3%	9,4%	25,3%
	Απορρίψεις	32,4%	22,2%	9,0%	5,1%	6,5%	10,6%	12,5%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Γερμανία	Αιτήσεις	45,5%	48,6%	64,2%	59,0%	39,9%	52,1%	53,3%
	Κ.Συνθήκης	23,0%	31,4%	27,9%	34,5%	54,6%	48,8%	38,5%
	Απορρίψεις	50,6%	43,5%	53,4%	69,3%	64,9%	49,4%	57,4%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	9,7%	1,6%
Ελλάδα	Αιτήσεις	1,5%	0,5%	0,3%	0,1%	0,4%	0,4%	0,5%
	Κ.Συνθήκης	0,6%	0,3%	0,2%	0,1%	0,2%	0,4%	0,3%
	Απορρίψεις	1,0%	1,8%	0,6%	0,1%	0,2%	0,5%	0,6%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Ιταλία	Αιτήσεις	0,7%	4,6%	0,4%	0,3%	0,4%	0,5%	1,2%
	Κ.Συνθήκης	2,9%	3,2%	1,0%	0,3%	0,6%	0,6%	1,3%
	Απορρίψεις	0,2%	7,6%	2,2%	0,3%	0,4%	0,6%	1,8%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Ολλανδία	Αιτήσεις	5,0%	4,1%	2,6%	6,5%	16,5%	9,1%	6,3%
	Κ.Συνθήκης	2,4%	2,1%	14,6%	21,7%	14,2%	16,6%	13,0%
	Απορρίψεις	3,9%	4,9%	6,6%	3,1%	8,8%	13,9%	6,4%
	Ανθρωπιστικό	5,7%	7,7%	19,9%	8,5%	22,5%	28,0%	16,8%
Νορβηγία	Αιτήσεις	0,9%	0,9%	0,8%	2,4%	1,1%	0,5%	1,1%
	Κ.Συνθήκης	0,4%	0,3%	0,2%	0,1%	0,0%	0,1%	0,2%
	Απορρίψεις	0,9%	0,8%	0,9%	0,9%	0,8%	0,6%	0,8%
	Ανθρωπιστικό	8,0%	6,6%	3,0%	0,9%	3,1%	2,4%	3,1%
Πορτογαλία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,1%	0,4%	0,2%	0,1%	0,1%

	Κ.Συνθήκης	0,1%	0,0%	0,1%	0,1%	0,0%	0,0%	0,1%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%	0,5%	0,2%	0,2%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,0%
Ισπανία	Αιτήσεις	2,0%	1,5%	1,7%	2,2%	3,8%	1,8%	2,1%
	Κ.Συνθήκης	1,7%	0,8%	1,6%	2,7%	1,3%	1,0%	1,5%
	Απορρίψεις	0,0%	1,9%	3,5%	3,2%	3,3%	2,6%	2,6%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,6%	0,1%
Σουηδία	Αιτήσεις	6,9%	5,2%	12,3%	6,9%	5,8%	2,8%	7,3%
	Κ.Συνθήκης	7,7%	3,8%	1,9%	2,2%	1,7%	0,3%	2,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	8,3%	2,8%	2,4%	3,0%
	Ανθρωπιστικό	60,6%	62,2%	25,4%	63,0%	64,9%	9,4%	48,4%
Ελβετία	Αιτήσεις	8,4%	7,9%	2,7%	4,4%	5,1%	5,3%	5,4%
	Κ.Συνθήκης	2,0%	2,4%	4,7%	8,1%	6,3%	5,5%	5,2%
	Απορρίψεις	4,9%	9,6%	9,8%	3,7%	5,1%	5,8%	6,2%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Η.Βασίλειο	Αιτήσεις	6,2%	8,5%	3,6%	4,1%	10,3%	13,7%	6,9%
	Κ.Συνθήκης	3,2%	1,3%	3,4%	3,3%	1,8%	2,7%	2,6%
	Απορρίψεις	0,3%	1,1%	6,0%	2,1%	3,4%	7,7%	3,3%
	Ανθρωπιστικό	15,6%	8,8%	44,3%	20,2%	6,5%	11,7%	17,4%
Ευρώπη Σύνολο	Αιτήσεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Κ.Συνθήκης	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Απορρίψεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Ανθρωπιστικό	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Καναδάς	Αιτήσεις	33,3%	36,5%	26,6%	12,4%	13,0%	14,9%	20,6%
	Κ.Συνθήκης	72,0%	90,2%	81,7%	73,8%	64,8%	43,1%	70,5%
	Απορρίψεις	13,7%	68,0%	63,0%	38,9%	18,1%	22,8%	32,3%
	Ανθρωπιστικό							
Η.Π.Α.	Αιτήσεις	66,7%	63,5%	73,4%	87,6%	87,0%	85,1%	79,4%
	Κ.Συνθήκης	28,0%	9,8%	18,3%	26,2%	35,2%	56,9%	29,5%
	Απορρίψεις	86,3%	32,0%	37,0%	61,1%	81,9%	77,2%	67,7%
	Ανθρωπιστικό							
Β. Αμερική Σύνολο	Αιτήσεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Κ.Συνθήκης	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Απορρίψεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Ανθρωπιστικό							

Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

pcs/fsu 06-Φεβ-97

**Πίνακας 3 : Συνολικός αριθμός αιτήσεων και αποφάσεων ασύλου
Προέλευση: Σουδάν**

Χώρα	Καθεστώς	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	Αιτήσεις	10	0	10	0	10	40	70
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	0	0	0
	Απορρίψεις	0	0	10	0	10	20	40
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Βέλγιο	Αιτήσεις	20	10	10	40	130	240	450
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	10	0	0	10
	Απορρίψεις	0	0	0	10	0	10	20
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Δανία	Αιτήσεις	0	0	10	20	10	20	60
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	10	0	0	10
	Απορρίψεις	0	0	0	0	0	0	0
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	10	0	10	20
Φιλανδία	Αιτήσεις	10	0	0	0	0	0	10
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	0	0	0
	Απορρίψεις	0	0	0	0	0	0	0
	Ανθρωπιστικό	0	0	10	0	0	0	10
Γαλλία	Αιτήσεις	20	20	30	40	40	70	220
	Κ.Συνθήκης	10	10	20	20	10	10	80
	Απορρίψεις	10	10	10	10	20	20	80
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Γερμανία	Αιτήσεις	380	290	860	600	550	1.150	3.830
	Κ.Συνθήκης	0	10	20	80	90	120	320
	Απορρίψεις	10	100	50	850	910	650	2.570
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	110	110
Ελλάδα	Αιτήσεις	0	0	50	20	10	0	80
	Κ.Συνθήκης	0	10	0	0	0	0	10
	Απορρίψεις	10	10	10	10	0	0	40
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ιταλία	Αιτήσεις	20	10	10	30	100	170	340
	Κ.Συνθήκης	10	0	0	20	40	20	90
	Απορρίψεις	10	10	10	20	50	130	230
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ολλανδία	Αιτήσεις	50	100	90	160	260	600	1.260
	Κ.Συνθήκης	0	0	10	20	10	30	70
	Απορρίψεις	20	60	130	110	150	590	1.060
	Ανθρωπιστικό	10	0	10	20	130	160	330
Νορβηγία	Αιτήσεις	10	30	30	40	20	20	150
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	0	0	0
	Απορρίψεις	10	10	10	0	10	10	50
	Ανθρωπιστικό	0	30	10	10	10	30	90
Πορτογαλία	Αιτήσεις	0	0	0	0	0	0	0
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	0	0	0

	Απορρίψεις	0	0	0	0	0	0	0
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ισπανία	Αιτήσεις	0	0	0	10	20	20	50
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	10	0	10
	Απορρίψεις	0	0	0	20	10	20	50
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Σουηδία	Αιτήσεις	40	0	0	160	0	20	220
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	0	0	0	0
	Απορρίψεις	0	0	0	0	0	40	40
	Ανθρωπιστικό	10	20	30	40	10	0	110
Ελβετία	Αιτήσεις	10	30	60	50	0	0	150
	Κ.Συνθήκης	0	0	0	10	0		10
	Απορρίψεις	0	0	20	20	0	0	40
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Η.Βασίλειο περιπτώσεις	Αιτήσεις	340	1.150	560	300	330	350	3.030
	Κ.Συνθήκης	10	10	150	740	30	10	950
	Απορρίψεις	10	10	130	80	130	40	400
	Ανθρωπιστικό	10	10	120	660	20	10	830
Καναδάς	Αιτήσεις	140	380	360	250	310	430	1.870
	Κ.Συνθήκης	110	150	480	260	260	250	1.510
	Απορρίψεις	20	20	20	30	30	10	130
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Η.Π.Α. Περιπτώσεις	Αιτήσεις	80	290	270	240	250	250	1.380
	Κ.Συνθήκης	10	30	50	100	170	290	650
	Απορρίψεις	0	10	10	30	40	20	110
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Ευρώπη Σύνολο	Αιτήσεις	910	1.640	1.720	1.470	1.480	2.700	9.920
	Κ.Συνθήκης	30	40	200	910	190	190	1.560
	Απορρίψεις	80	210	380	1.130	1.290	1.530	4.620
	Ανθρωπιστικό	30	60	180	740	170	320	1.500
Β. Αμερική Σύνολο	Αιτήσεις	220	670	630	490	560	680	3.250
	Κ.Συνθήκης	120	180	530	360	430	540	2.160
	Απορρίψεις	20	30	30	60	70	30	240
	Ανθρωπιστικό	0	0	0	0	0	0	0
Γενικό Σύνολο	Αιτήσεις	1.130	2.310	2.350	1.960	2.040	3.380	13.170
	Κ.Συνθήκης	150	220	730	1.270	620	730	3.720
	Απορρίψεις	100	240	410	1.190	1.360	1.560	4.860
	Ανθρωπιστικό	30	60	180	740	170	320	1.500

Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες
pcs/fsu 06-Φεβ-97

**Πίνακας 4 : Ποσοστά των χωρών που χορηγούν άσυλο επί του συνόλου των αιτήσεων και α-
ποφάσεων για άσυλο
Προέλευση: Σουδάν**

Χώρα	Καθεστώς	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	Αιτήσεις	1,1%	0,0%	0,6%	0,0%	0,7%	1,5%	0,7%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	2,6%	0,0%	0,8%	1,3%	0,9%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Βέλγιο	Αιτήσεις	2,2%	0,6%	0,6%	2,7%	8,8%	8,9%	4,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	0,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,9%	0,0%	0,7%	0,4%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Δανία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,6%	1,4%	0,7%	0,7%	0,6%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	0,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	1,4%	0,0%	3,1%	1,3%
Φιλανδία	Αιτήσεις	1,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	5,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,7%
Γαλλία	Αιτήσεις	2,2%	1,2%	1,7%	2,7%	2,7%	2,6%	2,2%
	Κ.Συνθήκης	33,3%	25,0%	10,0%	2,2%	5,3%	5,3%	5,1%
	Απορρίψεις	12,5%	4,8%	2,6%	0,9%	1,6%	1,3%	1,7%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Γερμανία	Αιτήσεις	41,8%	17,7%	50,0%	40,8%	37,2%	42,6%	38,6%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	25,0%	10,0%	8,8%	47,4%	63,2%	20,5%
	Απορρίψεις	12,5%	47,6%	13,2%	75,2%	70,5%	42,5%	55,6%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	34,4%	7,3%
Ελλάδα	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	2,9%	1,4%	0,7%	0,0%	0,8%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	25,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,6%
	Απορρίψεις	12,5%	4,8%	2,6%	0,9%	0,0%	0,0%	0,9%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Ιταλία	Αιτήσεις	2,2%	0,6%	0,6%	2,0%	6,8%	6,3%	3,4%
	Κ.Συνθήκης	33,3%	0,0%	0,0%	2,2%	21,1%	10,5%	5,8%
	Απορρίψεις	12,5%	4,8%	2,6%	1,8%	3,9%	8,5%	5,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Ολλανδία	Αιτήσεις	5,5%	6,1%	5,2%	10,9%	17,6%	22,2%	12,7%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	5,0%	2,2%	5,3%	15,8%	4,5%
	Απορρίψεις	25,0%	28,6%	34,2%	9,7%	11,6%	38,6%	22,9%
	Ανθρωπιστικό	33,3%	0,0%	5,6%	2,7%	76,5%	50,0%	22,0%
Νορβηγία	Αιτήσεις	1,1%	1,8%	1,7%	2,7%	1,4%	0,7%	1,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	12,5%	4,8%	2,6%	0,0%	0,8%	0,7%	1,1%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	50,0%	5,6%	1,4%	5,9%	9,4%	6,0%
Πορτογαλία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%

	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Ισπανία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,7%	1,4%	0,7%	0,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	5,3%	0,0%	0,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	9,8%	0,8%	1,3%	1,1%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Σουηδία	Αιτήσεις	4,4%	0,0%	0,0%	10,9%	0,0%	0,7%	2,2%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	2,6%	0,9%
	Ανθρωπιστικό	33,3%	33,3%	16,7%	5,4%	5,9%	0,0%	7,3%
Ελβετία	Αιτήσεις	1,1%	1,8%	3,5%	3,4%	0,0%	0,0%	1,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	0,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	5,3%	1,8%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Η.Βασίλειο	Αιτήσεις	37,4%	70,1%	32,6%	20,4%	22,3%	13,0%	30,5%
	Κ.Συνθήκης	33,3%	25,0%	75,0%	81,3%	15,8%	5,3%	60,9%
	Απορρίψεις	12,5%	4,8%	34,2%	7,1%	10,1%	2,6%	8,7%
	Ανθρωπιστικό	33,3%	16,7%	66,7%	89,2%	11,8%	3,1%	55,3%
Ευρώπη Σύνολο	Αιτήσεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Κ.Συνθήκης	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Απορρίψεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Ανθρωπιστικό	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Καναδάς	Αιτήσεις	63,6%	56,7%	57,1%	51,0%	55,4%	63,2%	57,5%
	Κ.Συνθήκης	91,7%	83,3%	90,6%	72,2%	60,5%	46,3%	69,9%
	Απορρίψεις	100,0%	66,7%	66,7%	50,0%	42,9%	33,3%	54,2%
	Ανθρωπιστικό							
Η.Π.Α.	Αιτήσεις	36,4%	43,3%	42,9%	49,0%	44,6%	36,8%	42,5%
	Κ.Συνθήκης	8,3%	16,7%	9,4%	27,8%	39,5%	53,7%	30,1%
	Απορρίψεις	0,0%	33,3%	33,3%	50,0%	57,1%	66,7%	45,8%
	Ανθρωπιστικό							
Β. Αμερική Σύνολο	Αιτήσεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Κ.Συνθήκης	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Απορρίψεις	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
	Ανθρωπιστικό							

Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

pcs/fsu 06-Φεβ-97

Πίνακας 5 : Ποσοστό της χώρας προελεύσεως επί του συνόλου των αιτήσεων και αποφάσεων ασύλου

Προέλευση: Σουδάν

Χώρα	Καθεστώς	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,1%	0,0%	0,2%	0,7%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%	0,3%	0,1%
	Ανθρωπιστικό							
Βέλγιο	Αιτήσεις	0,2%	0,1%	0,1%	0,1%	0,9%	2,1%	0,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	1,0%	0,0%	0,0%	0,2%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,4%	0,0%	0,4%	0,1%
	Ανθρωπιστικό							
Δανία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,2%	0,4%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	1,5%	0,0%	0,0%	0,1%
	Απορρίψεις						0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	0,0%	0,5%	0,0%	0,1%	0,1%
Φιλανδία	Αιτήσεις	0,4%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%		0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	0,0%	1,8%	0,0%	0,0%	0,0%	0,2%
Γαλλία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,2%	0,3%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,1%	0,1%	0,2%	0,2%	0,2%	0,2%	0,1%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,0%
	Ανθρωπιστικό							
Γερμανία	Αιτήσεις	0,2%	0,1%	0,2%	0,2%	0,4%	0,7%	0,3%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,1%	0,2%	0,5%	0,4%	0,5%	0,3%
	Απορρίψεις	0,0%	0,1%	0,0%	0,2%	0,4%	0,6%	0,2%
	Ανθρωπιστικό						3,0%	3,0%
Ελλάδα	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	2,7%	2,5%	0,8%	0,0%	0,6%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	8,3%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	1,5%
	Απορρίψεις	0,4%	0,2%	0,6%	1,4%	0,0%	0,0%	0,3%
	Ανθρωπιστικό							
Ιταλία	Αιτήσεις	0,6%	0,0%	0,4%	2,0%	7,0%	9,7%	1,0%
	Κ.Συνθήκης	1,2%	0,0%	0,0%	15,4%	13,3%	7,1%	2,9%
	Απορρίψεις	1,8%	0,0%	0,2%	1,5%	3,6%	9,1%	0,7%
	Ανθρωπιστικό							
Ολλανδία	Αιτήσεις	0,2%	0,5%	0,5%	0,5%	0,5%	2,1%	0,7%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,2%	0,2%	0,2%	0,4%	0,2%
	Απορρίψεις	0,2%	0,4%	0,6%	0,7%	0,5%	1,8%	0,9%
	Ανθρωπιστικό	1,2%	0,0%	0,1%	0,4%	1,0%	1,5%	0,9%
Νορβηγία	Αιτήσεις	0,3%	0,7%	0,6%	0,3%	0,6%	1,4%	0,5%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,5%	0,4%	0,3%	0,0%	0,3%	0,7%	0,3%
	Ανθρωπιστικό	0,0%	1,8%	1,0%	2,1%	0,6%	3,3%	1,3%
Πορτογαλία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%

	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%		0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό					0,0%	0,0%	0,0%
Ισπανία	Αιτήσεις	0,0%	0,0%	0,0%	0,1%	0,2%	0,4%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	1,6%	0,0%	0,3%
	Απορρίψεις		0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,3%	0,1%
	Ανθρωπιστικό						0,0%	0,0%
Σουηδία	Αιτήσεις	0,1%	0,0%	0,0%	0,4%	0,0%	0,2%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Απορρίψεις				0,0%	0,0%	0,7%	0,1%
	Ανθρωπιστικό	0,1%	0,1%	0,3%	0,1%	0,0%	0,0%	0,1%
Ελβετία	Αιτήσεις	0,0%	0,1%	0,3%	0,2%	0,0%	0,0%	0,1%
	Κ.Συνθήκης	0,0%	0,0%	0,0%	0,3%	0,0%	0,0%	0,1%
	Απορρίψεις	0,0%	0,0%	0,1%	0,1%	0,0%	0,0%	0,0%
	Ανθρωπιστικό							
Η.Βασίλειο	Αιτήσεις	1,3%	2,6%	2,3%	1,3%	1,0%	0,8%	1,6%
	Κ.Συνθήκης	1,1%	2,0%	13,4%	46,5%	3,6%	0,8%	15,2%
	Απορρίψεις	1,4%	0,3%	0,7%	0,7%	1,0%	0,2%	0,6%
	Ανθρωπιστικό	0,4%	0,5%	0,8%	5,9%	0,5%	0,2%	2,1%
Ευρώπη Σύνολο	Αιτήσεις	0,4%	1,2%	1,0%	1,2%	1,4%	1,6%	1,1%
	Κ.Συνθήκης	1,0%	0,8%	2,8%	1,8%	1,7%	2,6%	1,7%
	Απορρίψεις	0,5%	0,2%	0,2%	0,3%	0,5%	0,2%	0,3%
	Ανθρωπιστικό							
Καναδάς	Αιτήσεις	0,1%	0,5%	0,3%	0,2%	0,2%	0,2%	0,2%
	Κ.Συνθήκης	0,2%	1,4%	1,3%	2,0%	2,1%	2,3%	1,8%
	Απορρίψεις	0,0%	0,2%	0,2%	0,2%	0,1%	0,1%	0,1%
	Ανθρωπιστικό							
Η.Π.Α.	Αιτήσεις	0,2%	0,3%	0,3%	0,3%	0,5%	0,8%	0,4%
	Κ.Συνθήκης	0,1%	0,1%	0,6%	1,9%	0,4%	0,4%	0,6%
	Απορρίψεις	0,0%	0,1%	0,1%	0,2%	0,4%	0,7%	0,2%
	Ανθρωπιστικό	0,2%	0,2%	0,5%	1,3%	0,3%	0,9%	0,7%
Β. Αμερική Σύνολο	Αιτήσεις	0,2%	0,4%	0,3%	0,3%	0,4%	0,7%	0,4%
	Κ.Συνθήκης	0,3%	0,4%	1,3%	1,9%	0,9%	1,0%	1,0%
	Απορρίψεις	0,0%	0,1%	0,1%	0,2%	0,3%	0,6%	0,2%
	Ανθρωπιστικό	0,2%	0,2%	0,5%	1,3%	0,3%	0,9%	0,7%

Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

pcs/fsu 06-Φεβ-97

Πίνακας 6α : Ποσοστά των αναγνωρίσεων σύμβασης σύμφωνα με τη συνθήκη του 1951 των Η. Εθνών

Προέλευση: Όλες οι εθνικότητες

Χώρα	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία	7%	13%	10%	8%	8%	13%	10%
Βέλγιο	37%	26%	27%	29%	32%	32%	31%
Δανία	--	--	--	--	--	58%	71%
Φιλανδία	6%	3%	1%	1%	4%	0%	2%
Γαλλία	15%	20%	28%	28%	21%	16%	20%
Γερμανία	5%	8%	5%	5%	10%	17%	8%
Ελλάδα	7%	2%	3%	5%	12%	16%	5%
Ιταλία	59%	5%	5%	9%	18%	16%	8%
Ολλανδία	7%	5%	19%	40%	17%	20%	20%
Νορβηγία	5%	4%	2%	1%	1%	2%	2%
Πορτογαλία	44%	17%	100%	6%	1%	2%	4%
Ισπανία	--	5%	5%	7%	5%	7%	7%
Σουηδία	--	--	--	2%	7%	3%	10%
Ελβετία	5%	3%	5%	17%	14%	16%	9%
Η. Βασίλειο	57%	13%	6%	13%	6%	7%	9%
Καναδάς	74%	69%	61%	55%	70%	70%	65%
Η.Π.Α.	15%	34%	38%	22%	22%	48%	27%
Ευρώπη	11%	11%	10%	9%	11%	17%	11%
Β. Αμερική	35%	62%	55%	39%	40%	55%	46%
Γενικό Σύνολο	14%	16%	14%	11%	15%	22%	15%

**Πίνακας 6β : Ποσοστά των αναγνωρίσεων Σύμβασης του 1951
 Προέλευση : Σουδάν**

Χώρα	1990	1991	1992	1993	1994	1995	Σύνολο
Αυστρία			0%		0%	0%	0%
Βέλγιο				50%		0%	33%
Δανία				100%			100%
Φιλανδία							
Γαλλία	50%	50%	67%	67%	33%	33%	50%
Γερμανία	0%	9%	29%	9%	9%	16%	11%
Ελλάδα	0%	50%	0%	0%			20%
Ιταλία	50%	0%	0%	50%	44%	13%	28%
Ολλανδία	0%	0%	7%	15%	6%	5%	6%
Νορβηγία	0%	0%	0%		0%	0%	0%
Πορτογαλία							
Ισπανία				0%	50%	0%	17%
Σουηδία						0%	0%
Ελβετία			0%	33%			20%
Η. Βασίλειο	50%	50%	54%	90%	19%	20%	70%
Καναδάς	85%	88%	96%	90%	90%	96%	92%
Η.Π.Α.	100%	75%	83%	77%	81%	94%	86%
Ευρώπη	27%	16%	34%	45%	13%	11%	25%
Β. Αμερική	86%	86%	95%	86%	86%	95%	90%
Γενικό Σύνολο	60%	48%	64%	52%	31%	32%	43%